

בס"ד
569

ערב שבת כרעות שונקים
ה' אלול תשפ"ה

קָרוֹב אֵלֶיךָ

מבית גילוי דעת

עבודת ה' ברוח חסידיית

בחזרה לבית המדרש

ברכות וטיפים מראשי ישיבות לרגל זמן אלול

ה' שפתי תפתח: תפילת המורה | חנה סלם

לתומר כבר לא הייתה ברירה. הוא נשם עמוק ואמר בקול הכי בוטח שהצליח לגייס: "אני רוצה להיות מורה..."

רחל טאוב בסיפור לפתיחת שנת הלימודים

תשובה בגוף < תשובה בנפש

שתי נשים אמיצות מודות על המחלה שלהן, ממנה יצאו לדרך חדשה

כשהכל מתנגש, יש תכנית אלול
צבי יחזקאלי

פשוט שחרר!
אורי צוקר

קול קורא במרחב
רחל שירה אזרד

ימי שני וחמישי
וימים שני שלישי
בעשרת ימי תשובה

*תתקיים תכנית ערב בימי שני

בין הרבנים המשתתפים-

הרב יהושע שפירא | הרב ברוך סליי | הרב לביא אנגלמן
הרבנית עידית איצקוביץ | הרב יהונתן נמדר | ועוד...

תכנית אלול

במדרשת אוריה

ט"ו אלול 8.9 - ח' תשרי 30.9

הרשמה לתכנית באתר המדרשה - 'מדרשת אוריה' בגוגל
לפרטים נוספים: יסכה 0527710939

קצר ואיכותי

קיצרנו את הלימודים ושמרנו על האיכות

3 תואר ראשון
ב-3 שנים בלבד!

יום פתוח

ראשון הקרוב

כ"ד תמוז 20.7

תוכנית ייחודית לשילוב שירות לאומי ותואר

תואר ראשון ושני ב-4 שנים

שילוב
מדרשה

ארוחה
ב-10 ש"ח

בריכה
בקמפוס

מלגת
לימודים

מעונות
חינם שנה א'

לפרטים והרשמה: 02-6750724 053-8254356

מכללה ירושלים: רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים | rishum-jer@michlalah.edu

ללמוד וללמד

מכללת "אורות ישראל" קמפוס "מורשת יעקב" רחובות

תואר ראשון B.Ed.

אלול – אני לאורות ואורות לי

מבצע לזמן אלול!

פטור מדמי רישום + מחשב נייד + גישה למאגרי מידע תורניים

מתנה

← לנרשמים עד לתאריך ד' בתשרי 26/9 ובכפוף לתקנון

"איש את-רעהו יעזרו וילאזחיו יאמר תזק"

בעקבות המצב הביטחוני והמחסור החמור במורים, מכללת אורות ישראל קמפוס מורשת יעקב מתגייסת! נרשמים כעת ומקבלים מלגה ייחודית בגובה 50% משכר הלימוד בשנה הראשונה ובשנה השנייה*

מגוון מסלולי התמחות: תכניות נוספות:

- תלמוד • מתמטיקה • חינוך מיוחד • תקשורת • מקרא/תנ"ך • היסטוריה של עמ"י • לשון עברית • מדעי הטבע והחיים • תכנית מלמדים (מסלול יסודי)

תואר מלא בשלוש שנים בלבד! **

הרחבת הסמכה לבעלי תואר ראשון ותעודת הוראה	לימודי המשך לבעלי תעודת הוראה לקראת תואר ראשון	הסבת אקדמאים לבעלי תואר ראשון
---	--	-------------------------------

מגוון מלגות ייחודיות	הכרה בלימודים ישיבתיים	בשילוב למידה היברידית ומקוונת	הסעות מרחבי הארץ	אווירה תורנית
----------------------	------------------------	-------------------------------	------------------	---------------

אפשרויות מימון ומלגות לזכאים (הלוואה מותנית / מלגות דיקן / קרן שכ"ל / ממדים ללימודים וכו')

צבי שטיינמן 3, רחובות | חפשו בגוגל "תואר באורות רחובות" 1-800-500-210 | harshama@orot.ac.il
© תואר ראשון: 052-4004545 | תואר שני: 052-5001313

*המלגה מיועדת לתלמידים הנרשמים לשנת הלימודים תשפ"ו עד לתאריך ו' בתשרי 28/9. למעט דמי רישום ואגרות. בכפוף לתקנון. **לסטודנטים לתואר ראשון במקצועות היסטוריה, תנ"ך, תלמוד, תקשורת, לשון עברית, תוכנית מלמדים (מסלול ייחודי)

***במוסדות האקדמיים במגזר הדתי בישראל, בהיערכותם ללימוד מרחוק ובחוויות הלימוד בימי הקורונה, על פי סקר מיוחד של התאחדות הסטודנטים באמצעות מכון "מאגר מוחות" 2020 פתיחת התוכנית מותנית במספר הנרשמים | טל"ח

לא לפחד כלל

שלום חברים, אני רוצה לדבר איתכם הפעם על דבר מרכזי מאוד בתורת הבעל שם טוב, בנושא הפחד. הכוונה לדיבור המפורסם שהבעל שם טוב שמע מאבא שלו. כידוע, אימו הצדקנית נפטרה סמוך ללידתו, וכשהיה בערך בגיל חמש אביו, הצדיק הנסתר רבי אליעזר, עמד גם הוא להסתלק מן העולם. הוא קרא לבנו הקטן, ישראל, ואמר לו: "בני יקירי, אני עומד להסתלק מן העולם, ואני מבקש ממך שמה שיהיה ואיך שיהיה - אל תפחד מאף אחד, רק מאחד."

אתם יודעים, כמו שעל דרך השלילה עלולה להיות איזו טראומה או חוויה שלילית שננסת כל כך בקרב האדם, עד שלפעמים היא מלווה אותו מגיל צעיר לאורך שנים רבות, כך הדבר גם על דרך החיוב. כשהלב פתוח, והילד נותן אמון מוחלט באביו, ובמקרה שלנו האבא אומר לו: בני היקר, אני עומד להסתלק מן העולם, אל תפחד מאף אחד, רק מאחד! והלב הפתוח של ישראל'יק הקטן, רבי ישראל בעל שם טוב, שומע את הדיבור הזה של אבא - זה מלווה אותו כל ימי חייו, ולמעשה זה הופך להיות המפתח לחדש את הדרך המיוחדת שלו בעבודת הבורא.

מבקש אותך, בשבילך

בהקשר לזה, אנחנו רואים דבר מעניין בפרק שרבותינו נהיגו לומר בימי אלול - פרק כ"ו בתהילים, בו מוזכר העניין של הפחד: "לדוד ה' אורי וישעי ממי אירא, ה' מעוז חיי ממי אפחד... אם תחנה עלי מחנה - לא יירא ליבי, אם תקום מלחמה - בזאת אני בוטח". למה אני מדגיש את כל הדברים הללו? כי אחד הדברים שמרחיקים אותנו מריבוננו של עולם הוא הפחד, כמו הפחד שמישהו יכול להרע לנו על דעת עצמו וכביכול אנחנו לא נתונים בידיים שלו יתברך.

אתם יודעים, יש תפיסה האומרת שכל פרקי התהלים של דוד הם בעצם שיתוף אוטוביוגרפי. דוד המלך משתף אותנו בתחושת החיים שהוא עבר, בהתמודדות שהוא חווה. למשל, הוא התמודד עם תחושת דחייה חזקה מאוד. כך הוא אומר: "מוזר הייתי לאחי ונכרי לבני אמי". יש הרבה מדרשי חז"ל שמספרים כמה הוא הרגיש דחוי בבית, ובשל כך התמודד עם סכנות לא פשוטות.

כדאי גם להוסיף, שכן אדם שמתמודד עם דחייה, הרבה פעמים המחיר לכך הוא שהוא מפנים אל תוכו את המילים המעליבות שהוא מקבל מאלה שדוחים אותו, וככל שהוא מזדהה עם הדחייה - הוא הולך ומתנתק ממקורות ההשראה שבו, ואז הוא מפסיד את האיכות המיוחדת, את הגילוי המיוחד שאמור להגיע דרכו לעולם. לכן דוד המלך מלמד אותנו, שבכל המצבים הקשים הללו - של דחייה, פחד, סכנות ועוינות - הוא לומד ליצור קשר עם ריבוננו של עולם. זהו קשר שממלא ומזין אותו. ככל שאני הוגה בך, ריבוננו של עולם - הוא אומר - אזי "ממי אירא" ו"ממי אפחד".

בפרק הזה, דוד מספר לנו על עוד תרגול מיוחד שלו. התרגול הזה, באופן מעשי, קורא לחפש את ההשגחות האישיות על כל אחד מאיתנו. מצד אחד, ברור שכל אחד מושגח לטובה, ללא ספק, אבל הרבה פעמים מאורעות חיי נראים צירוף של אירועים שהמקורות כביכול שולטת בהם. ולכן כל כך חשובה היכולת לראות את השגחתו של הקדוש ברוך הוא במציאות חיי. בשפת תהילים זה נקרא "בקשו פני", ראו את פניי המביטות בכם ומשגיחות עליכם. בעצם, יש כאן גם הזמנה לנצל את הזמן הפנוי שיש לנו לשיחה

אישית, ספונטנית ומתחדשת עם ריבוננו של עולם. רבי נחמן אומר שכשבן אדם בא לדבר עם ריבוננו של עולם, הרבה פעמים הוא יקבל השראה לתשובות שהוא מעלה בפני ה' דרך הדיבור שלו עצמו. כמו שאומר הפסוק "ה' שפתי תפתח" - אתה, השם יתברך, תפתח את השפתיים שלי ותיתן לי השראה, "ופי יגיד תהילתך". אותו דבר ישנו בפסוק שהזכרתי - "בקשו פני". מיהו הדובר שאומר את המילים הללו "בקשו פני"? למעשה, הקדוש ברוך הוא הנו זה שאומר "בקשו פני", אבל מי שאומר את הפרק הזה זהו דוד - "לך אמר ליבי בקשו פני, את פניך ה' אבקש".

עכשיו אני אדבר איתכם במנגינה של המורה לספרות... יש קצת בעייתיות מבחינה תחבירית-ספרותית שבאותו פסוק יש שני דוברים: "לך אמר ליבי" זה דוד, ו"בקשו פני" זה ה'?

רש"י הקדוש שם לב לסתירה הזאת, ופירש: מה הכוונה "לך אמר ליבי"? - "לך" משמעותו: בשבילך, בשליחותך, אומר הלב שלי. אנחנו אומרים כל מיני דברים בהתבודדות, אבל הקדוש ברוך הוא שם בפנינו את התשובות במילים הטובות ביותר.

במילים אחרות: בן אדם שמקדיש זמן יומי לדבר עם ריבוננו של עולם, לעיתים ימצא בתוך הדיבור שלו תשובות, רעיונות והבנות. כמובן, אין טעם לחפש את זה בכוח, אבל הרבה פעמים הקדוש ברוך הוא מדבר אלינו דרכנו, דרך הדיבור שלנו. אם כן, "לך אמר ליבי בקשו פני" - הכוונה כאמור: לחפש השגחות. ואז דוד אומר: "את פניך ה' אבקש". אני נענה למשימה, לשיעורי הבית - את פניך ה' אבקש". אבל יש לי בקשה: "אל תסתור פניך ממני". תדאג בבקשה שההסתרה לא תהיה גדולה, כך שיתאפשר לי לעשות את התהליך. זו הבקשה שלי.

דוד המלך מלמד אותנו, שבכל המצבים הקשים הללו - של דחייה, פחד, סכנות ועוינות - הוא לומד ליצור קשר עם ריבוננו של עולם. זהו קשר שממלא ומזין אותו. ככל שאני הוגה בך, ריבוננו של עולם - הוא אומר - אזי "ממי אירא" ו"ממי אפחד"

צוואה רוחנית

חברים יקרים, את הנקודה הזו אני מציע לכל אחד מאיתנו לעבודת ימי אלול - לערוך את התרגול של "בקשו פני", לחפש השגחות אישיות ולהודות עליהן. ואז, כשאדם רואה שהוא מושגח וריבוננו של עולם איתו בכל פרט ובכל היבט בחייו, ממילא הוא גם מבין שאין לו מה לפחד. הפחד, כמרכיב משמעותי בחייו, הולך ונחלש ומתבטל, והוא לומד יותר לדבר ולשמוע את ריבוננו של עולם מדבר אליו דרך הדיבור שלו.

עד כאן ביחס לסיפור שהתרחש בילדותו של הבעל שם טוב, כשמצידי ניסיתי להדגיש למה היה כל כך חשוב לאביו להיפרד ממנו במילים הללו, שהן כביכול הצוואה הרוחנית שלו. למרות שזה סיפור עממי, וזהו פרט אחד בסיפור שלם שאיננו יודעים בדיוק כמה הוא התרחש באמת בהתאם לכפי שהוא מסופר, בכל מקרה אנחנו בוחרים להתייחס לסיפור הזה ולהבין שהדבר העיקרי שאבא רוצה להשאיר לילד שלו זו נקודה אחת שתיתן לו כוח להתקדם בעולם. לחיים חברים! על הנקודה הזו שרבי אליעזר הטמיע בכנו אפטר לומר שהיא בבחינת "מועט המחזיק את המרובה". הוא נותן לו דיבור רב-משמעות שזכה היישר לתוך הנשמה שלו, כך שתיצרב בו ותוטמע בתוכו האמת הגדולה שאין ליהודי מה לפחד מאף אחד, חוץ מאחד. וכשאדם משתחרר מהפחדים שלו, הוא פנוי לחוות תיקון, לחוות שלימות. לחיים לחיים.

צוותי הוראה, אנשי תוכן וחינוך בתחום הזהות היהודית

כנס מוזמנים אכס:

תשובה מאהבה

בדור של ניצחון

מרכז חיבה,
ירושלים

יום רביעי
י' באלול, 3.9

הרב יגאל לוינשטיין

הרב יהושע שפירא

הרב אפרים ג'יאמי

הרה"ג חיים אידלס

הרב קובי וולק

לוח זמנים:

14:40 סדנאות לבחירה:
מנהלים | מנחי קבוצות
חברותות | בנות שירות

16:15 הרב אפרים ג'יאמי

17:15 הרב יהושע שפירא

18:00 הרב יגאל לוינשטיין

13:15 התכנסות
דברי פתיחה
הרב קובי וולק
מנכ"ל עמותת דרך עמ"י

14:00 שיעור
הרה"ג חיים אידלס
רב ארגון דרך עמ"י

אפשרות הרשמה
למאגר צוותי התוכן
של דרך עמ"י במקום

מכירת ספרים
וחוברות תוכן של
עמותת דרך עמ"י

תוכן רלוונטי
ומחובר ללב הדור

כלים מעשיים
לעבודה בשטח

התחדשות חינוכית
ומקצועית

הכנס פתוח לציבור הרחב - למי שרוצה ללמוד, להתרגש
ולהיות שותף למהפכת התשובה בדורנו.

לע"נ נתן דוד הרשקוביץ

להרשמה:

מחכים לראותכם, הנהלת דרך עמ"י

שביל בים

מקום, פגם מסוים במערכת מקריין גם לשאר המערכות. פגם הברית זה לא רק מול התאוה הידועה, אלא הוא יכול להתקיים בכל דבר שכרתנו איתו את הברית.

רבי נחמן אומר, אפוא, שסוד כוונות אלול זה "נִגְתָן בְּיָם דְּרָךְ". בתוך הים העצום הזה של החיים שלנו, יש שביל. זה כמו שאתה נמצא בלב ים גדול, אתה רואה רק מים בלי סוף, ופתאום מישוהו בא ואומר לך: תקשיב, יש פה שביל, אני רואה את השביל. השביל הזה, אומר רבי נחמן, נפתח בחודש אלול. "עיקר פגם הברית הוא מבחינת הדרך הזה, כי היה צריך להאיר אורות מבחינת ים, מבחינת אמונה, והוא נטה מזה".

זאת אומרת, היינו על השביל וירדנו ממנו. זה כל כך מוכר: כמה פעמים היינו על הכביש, ופתאום מצאנו את עצמנו נזרקים בצד הדרך. וכל זה קורה כי לא שמנו לב שצריך להחזיק את ההגה, להחזיק בקשר, להחזיק את העיניים כל הזמן. אנחנו מורידים את העיניים - ובום, נופלים מהדרך. ולכן סוד כוונות אלול זה "הנותן בים דרך".

"אלול", אומר רבי נחמן, זה סופי תיבות "את לבבך ואת לבב". הרי איפה הכל מפחיד? במחשבה ובלב. איפה שהלב נמצא, שם המחשבה. ואיפה שהמחשבה נמצאת, שם הלב. זה הזמן לבדוק אם אנחנו מביאים באמת את הלב לכל משימות חיינו. למרבה הצער, לפחות במקרה שלי, אני מוצא

לא שמנו לב שצריך להחזיק את ההגה, להחזיק בקשר, להחזיק את העיניים כל הזמן. אנחנו מורידים את העיניים - ובום, נופלים מהדרך. ולכן סוד כוונות אלול זה "הנותן בים דרך"

שיש שם הרבה טכניקה, הרבה כפייה, ופחות אחוזים של לב ממה שהייתי רוצה.

זה הזמן. אלול הוא הזמן שאתה יכול למול את עורלת הלב, הקליפה שנפרסה עליך כל השנה. ובחודש האחרון באים ואומרים לך, הנה, זה טבעי, זה אמור לקרות. אבל מותר להסיר את הקליפה כדי שתחיל מההתחלה, כך שהכל בעצם מביא לתשובה.

רבי נחמן אומר בסוד כוונות אלול, שזה הסיפור של התשובה. תשובה נעשית קודם כל מרצון, אבל לפעמים יש המון-המון רצון ושום דבר לא קורה. מדוע? כי אתה לא דוקר את האירועים הספציפיים בחיים שלך. זה עובר ליד. זה בדיוק ההבדל בין להיות על השביל שלך, על הסינגל ברכיבה, לבין להתברבר, להיות ליד, אבל ממש להרגיש שזה לא הקדמי.

אני מרגיש שבחודש אלול הזה, בין הקימה המוקדמת לסליחות לבין זה שאני מרשה לעצמי לפעמים גם לא להגיע לסליחות, אני בהחלט-בהחלט רוצה לקחת איתי את סוד כוונות אלול, את התשובה ואת מילת עורלת הלב - הלאה, אל ההתמודדות. וזה כבר רצון, זו כבר הצהרת כוונות.

אני רוצה. אני רוצה להתחיל מחדש, אני רוצה תשובה. אני רוצה להיות שם, בשביל הזה שבתוך הים הסוער, ואני יודע שהשביל הזה מתחיל כאן, באלול. אני יודע שזה אפשרי, אני יכול לעלות עליו. גם מי שתמיד ברח ממנו, יכול לחזור ללכת על השביל הזה.

בין קול תקיעות השופר לקול התקיעות במציאות, מהצד הקצר אל הרחב, אני רוצה להיות יותר טוב. איך? אני רוצה תשובה. שנזכה בעזרת השם למול את עורלת לבבנו ולהתחיל את חודש אלול כבר בהכנה להכנה, כדי שנהיה מוכנים. הפעם לא יפתיעו אותנו.

השנה, מיד לאחר תשעה באב, התקבצו כל הילדים סביב ההורים והעלו את השאלה שמדי שנה נשאלת בהרבה הרבה בתים: נו, לאן נוסעים

השנה? איפה תהיה החופשה?

אני ואשתי הכנו את עצמנו מראש. כל העניין הוא להכין את עצמך מראש לקראת אירועים שאתה יודע שיקרו, אז למה לא להתכונן? כמו אלול וסליחות וראש השנה, ככה להכין תשובות מוכנות לילדים ביחס לכל מיני תקופות שהם כבר בונים עליהם תילי תילים של חלומות...

"השנה נעשה את החופשה בבית", אמרתי לילדים. הם, בתחושת אכזבה, התחילו לברר האם באמת רוע הגזרה הוא אכן כמו שזה נשמע להם. טענות הועלו באוויר על התעללות, על אכיפה בררנית, ממש כאילו היה זה אולפן טלוויזיה שמדבר על עושק וניצול. אמרנו לילדים שדווקא החלטנו השנה לא לצאת לשום מקום בחוץ, כי בעצם החופש תלוי בגבול, וגבול זה דבר שצריך לבדוק אותו.

אנחנו לפני אלול, לפני חזרה ללימודים, ואנחנו צריכים להתכונן לזה. איך נתכונן? לילדים אמרנו שזו 'סדנה להעצמה אישית', אבל בתוך הסגל - ביני לבין אשתי - קראנו לזה 'סדנה להחזרת הגבולות'. איכשהו במהלך השנה, בתוך ההתנהלות של עבודה, עבודת השם וחינוך הילדים, שמנו לב

להתרופפות בגבול. לפעמים אתה עייף ויגע ואתה מוותר, לפעמים הילד סוחט אותך, לפעמים הילד מפעיל עליך הרבה הרבה תחכומים, ואתה באיזשהו סוג של ניסיון לצאת מזה נותן את התשובה הלא נכונה, או כמו ברוב המקרים לא נכנס לעומק הנפש כדי להבין מה קורה פנימה, אלא בעיקר מספק פתרונות החוצה.

את השבועיים וחצי של בין הזמנים הקדשנו לסדנה שמבחינת הילדים הייתה אולי מרייה, אבל מבחינתנו ההורים זה היה הכנה של אלול. בעצם ההכנה להכנה, וזה מביא אותנו לאלול. זה בדיוק מה שאנחנו צריכים לקראת אותם ימים מכריעים בראש השנה. בין אם אתה נוסע לאומן או לא, בין אם אתה מעדות הספרדים שהתחילו כבר את הסליחות ובין אם לא, בסוף לסליחות גם אתה תתעורר ואת ההכנה אתה צריך לעשות. כבר בתקיעת השופר הראשונה התחלתי להרגיש שהשנה באמת אנחנו צריכים הכנה להכנה. מדוע? כי הכל קורה מהר, והכל קורה במעין התנגשות. אין 'דיזולב' [השְׁלֵכָה = שלב המעבר בין תמונה אחרת לאחרת], כמו שקוראים לזה בחדרי העריכה, בטלוויזיה או בווידאו. פריים לא נמש לתוך הפריים השני, אלא מתנגש.

אנחנו חיים בעולם שמתנגש, הזמנים מתנגשים, הרצונות מתנגשים, האירועים מתנגשים, ואנחנו צריכים לנהל את זה.

אז מה עושים? לרבי נחמן יש תורה מפורסמת על סוד כוונות אלול. בעצם, הסגולה שיש בחודש אלול היא תיקון לפגם הברית. מה זה פגם הברית? כללית, הכוונה לכל אותן מערכות של קשרים שיש לנו הקשורות עם ברית, ממש ככה - הברית שיש לנו עם השמיים, עם התורה, עם ארץ ישראל, עם הילדים. ובאיזשהו

ההסתדרות
הבית של העובדים בישראל

המכללה למינהל

ס ב י ת ה ה ס ת ד ר ו ת

המכללה של העובדות והעובדים בישראל

הזדמנות מיוחדת לתושבי יהודה ושומרון

יו"ש שבים ללמוד בסבסוד מלא

תוכנית מיוחדת לתושבי יהודה ושומרון
לכיתה נפרדת |
**מסלולי ערב
או בוקר
לבחירתכם**

מגמות לימוד:

- הנדסאי בניין (אזרחי)
- הנדסאי חשמל
- הנדסאי תוכנה
- הנדסאי אדריכלות ועיצוב פנים
- הנדסאי מכונות מכטרוניקה
- הנדסאי מכשור רפואי
- הנדסאי תעשייה וניהול
- מכונה טכנולוגית להנדסאים
- הנדסאי אדריכלות נוף
- הנדסאי עיצוב מדיה

מה מקבלים?

- ← תואר הנדסאי ← שת"פ עם החברות המובילות במשק
- ← הסמכות בינלאומיות ← הכשרת AI

* הזדרזו, מס' המקומות מוגבל

**בשיתוף אגף הרווחה
חטיבת יהודה ושומרון**

מלגה מלאה למתאימים ~ מס' המקומות מוגבל
מלגה מלאה לחיילים משוחררים ← לא על חשבון הפקדון

עו"ד רפי מלאכי יו"ר אגף הרווחה בהסתדרות - 0506555550
לרישום: הגב' גילה זגורי - 0508482902

עזיבת החטא

אתה עדיין מחזיק?
קדימה, תשחרר.
כל מה שאתה צריך לעשות
זה בסך הכל לעזוב.

קחו סיטואציה דמיונית:
אתה עומד בכניסה לבניין, לוקח נשימה
עמוקה.

בלי צניעות מזויפת, באמת היית הלוחם
הכי טוב ביחידה. לא סתם ביקשו ממך לצאת
לקצונה מוקדמת. ביקשו זו מילה עדינה –
מערכת לחצים שהתחילה מהמפקד והגיעה
עד מפקד היחידה, עם אותם הטיעונים על
כמה שאתה יכול לקחת את היחידה כמה
צעדים קדימה. וכשאמרת לא בצורה הכי
ברורה שיש, קיבלת זימון להתייצב אצל
המח"ט בעצמו, וגם שם היית מאוד נחרץ
– קצונה לא באה בחשבון.

אף אחד לא הבין אותך. כל מי שהסתובב
באזור שלך רק חיכה שיבקשו ממנו לצאת
לקצונה, זו הייתה השאיפה של כל הלוחמים
בצוות. אבל מה שהם לא ידעו ואתה ידעת

הוא שהעיניים שלך נשואות גבוה הרבה יותר מקצונה ביחידה.
כמה חודשים לפני שהציעו לך קצונה התחילה להתפשט באזור
של המבנים שמועה עיקשת על יחידת אבטחה סודית ברמה קיצונית
שהולכת לקום. לכולם היה ברור שזו תהיה יחידה לטובים ביותר.

לא היית צריך להיות גאון כדי להבין שחוץ מהמפקדים ביחידה
שלך יש עוד עיניים שמסתכלות על הלוחמים, בודקות התאמה. זהו.
החלטת להיות הטוב ביותר ולגעת בקיר – אתה תכנס ליחידה הסודית
הזו. אותה סיבה שגרמה לך להתאמץ פי כמה ממה שדמייתת שאתה
יכול, הייתה גם הסיבה העיקשת להגיד לא לקצונה.
לא טעית. יום אחרי השחרור מצה"ל חיכתה לך מעטפה עם זימון
לפגישה, ולמרות שלא היה שם שום מידע נוסף כבר ידעת שהצלחת.

עכשיו אתה עומד בכניסה לבניין, לוקח נשימה עמוקה.

הבניין הוא לא איזה מקום מאובטח ושומר בטירוף, הוא בסך הכל
בית דירות רגיל באזור מאוד לא יוקרתי של העיר. שתי קומות למעלה,
דלת שניה מימין. אתה דופק ובפתח עומדת איזו זקנה עם מטאטא
ביד ומבט מבולבל בעיניים, כאילו מה אתה רוצה.

אין מצב שטעית. אתה מוציא את המכתב ומראה לה אותו. ברגע
אחד הפנים שלה מאבדות את המבט המבולבל וחדות מפתיעה תופסת
את מקומו. בלי לדבר היא מכניסה אותך לתוך הבית, בית מגורים רגיל
לחלוטין, ומובילה אותך לאחד החדרים הפנימיים.

בחדר כבר יושבים שני אנשים ליד שולחן משרדי. הם לוחצים לך
את היד והריאיון מתחיל.

שעתיים אחר כך אתה בחוץ עם חיוך ענק. עוד שבועיים מתחילה
ההכשרה ורק הטובים ביותר יהיו שם.
אתה מהטובים ביותר.

אחרי שבועיים אתם נכנסים, עשרים לוחמים, לבניין ההכשרות
של היחידה.

כולכם עברתם מסלולי הכשרה פסיכיים ביחידות שלכם בצבא,
מסלולים שלקחו אתכם מעבר לקצה גבול היכולת, אבל ברור לכם
שמה שעברתם עד עכשיו הוא משחק ילדים ליד מה שאתם הולכים

איור: אהרון טירם

לעבור. רק עשרת הטובים ביותר יסיימו
את ההכשרה הזו בהצלחה.

המדריך שמלווה אתכם מעמיד את
כל הקבוצה מול מתקן שנראה כאילו
מישהו הביא ישר מגן בתיא, מין סולם
שוכב שצריך לעבור עם הידיים. בקול
הכי סמכותי ומאיים שלו הוא אומר:
"בסוף ההכשרה אתם תצטרכו לעבור
את המתקן הזה מקצה לקצה רק בעזרת
הידיים בחצי דקה".

מתנדב אמיץ מרים את היד ומקבל
אישור לשאלה. "איפה הטריק כאן? יש
למטה תנינים? השלבים לזהטים מחום?
מחשמלים את המתקן?"

המדריך מסתכל עליו באלכסון.
"שום טריק. רק לעבור את המתקן מצד
אחד לצד השני עם הידיים. יש בעיות?"

התרחיש הדמיוני והמופרך לחלוטין
הזה משקף בגדול את התחושה שלנו
כשאנחנו קוראים את המשפט הבא:
"והנה מצות התשובה מן התורה היא

עזיבת החטא בלבד"

תרגום למתקשים: מצות התשובה היא להפנות את הפנים קדימה
ולחליט בלב שלם שאתה לא רוצה לעשות יותר דברים לא טובים
שהמשמעות שלהם היא מרידה בה' יתברך.
זהו.

לא הבנו.

אתה יודע כמה חטאים עשינו? איזה דברים ממש לא טובים בכל
קנה מידה עברנו? איזו שכבת בוץ עבה וסמיכה עוטפת אותנו?
מצד שני אתה כנראה לא יודע עם מי יש לך עסק. ה' ברא את העולם,
הוא אין-סופי ומעבר לכל גבול שיש, ולעבוד אותו זו המשימה הכי
קשה שיש בעולם. למרוד בו זה הדבר הכי גרוע שאפשר לעשות
בחיים האלו.

ואתה אשכרה אמרת הרגע שכל מה שצריך לעשות כדי לסגור את
הסיפור זה רק לעזוב את החטא?
חי בסרט!

תרגיעו. רגע לפני שאתם סוקלים אותי תעצרו שניה. אנחנו באותו צד.
אם זה היה תלוי בי החזרה בתשובה הייתה כוללת: צומות לא
נגמרים, גלגולי שלג, טבילות במי קרח, חדרי עינויים, שיעורי מתמטיקה
יומיים ושלוש צלחות של שניצלילים רטובים. וגם אחרי זה הייתי נותן
מחילה על תנאי שבחמש השנים הקרובות אין עברות בכלל, כולל
מצוות דרבנן ומנהגים.

נס גלוי שלא אנחנו קובעים את הכללים אלא ה' יתברך.

מאהבתו האינ-סופית אלינו וברחמי המרובים ה' יתברך סלל
לנו את הדרך הקלה והפשוטה ביותר כדי לשוב אליו – להחליט לא
לעשות את זה שוב.

ברור שלתשובה יש תוספות שונות, אבל בבסיס ה' רק רוצה שנסתכל
קדימה ונקבל על עצמנו לא לחטוא יותר. ואחרי ששבנו אליו הוא סולח
לגמרי ופותח דף חדש שאין בו אפילו רמז לדברים הנוראיים שעשינו.
בקיצור,
שחרר.

משרד ההתיישבות והמשימות הלאומיות

רוח אחרת

בונים את היובל הבא

שרה ב"ק, עמית סגל, עיתונאי

עמית סגל, עיתונאי

מועצה מקומית חברון מזמינה את הציבור לכנס התיישבות לציון חמישים שנה - לגוש אמונים אירוע עשור לפסירתו של אבי ההתיישבות הרב משה לוינגר זצ"ל

יום רביעי, י' אלול תשפ"ה | 03.09.2025

למרגלות מערת המכפלה, חברון

16:45 | בונים את היובל הבא - כנס לציון חמישים שנה להקמת תנועת התיישבות גוש אמונים מנחה: ד"ר נעם ארנון

ברכות: הרב אברהם יצחק שוורץ, רבה של קרית ארבע חברון, אייל גלמן, ראש המועצה המקומית חברון

מושב דאשון:

הנהגת המחנה הציוני לאורם של מנהיגי גוש אמונים
מנחה: עמית סגל, פרשן פוליטי, ערוץ 12 משתתפים:

- בני קצובר, ממייסדי גוש אמונים ומראשוני המתישבים בחברון ובשומרון
- יהודה עציון, חבר גרעין אלון מורה וגוש אמונים
- יהונתן קוזניץ, ראש מועצת קרני שומרון
- ישראל ברמסון, ראש מועצת קרית ארבע חברון
- ירון רוזנטל, ראש מועצת גוש עציון
- ישראל גנץ, ראש מועצת בנימין
- עוזאל ותיק, ראש מועצת קדומים

18:00 | אחד על אחד

עמית סגל מראיין את שר האוצר מר בצלאל סמוטריץ'

מושב שני: הקומה הבאה בהתיישבות

מנחה: איתמר פליישמן, ערוץ 14 משתתפים:

- דניאלה וייס, מייסדת תנועת נחלה
- ח"כ אריאל קלנר, הליכוד
- יוסי דגן, ראש המועצה האזורית שומרון
- אמיר אביבי, יו"ר תנועת הביטחוניסטים
- יהודית קצובר ונדיה מטר, תנועת הריבונות
- אמונה ניסים, ארגון החוות
- עומר רחמים, מנכ"ל מועצת ישע

19:00 | אחד על אחד

איתמר פליישמן מראיין את אודית סטרוק, שרת ההתיישבות

מושב שלישי: היום שאחרי המלחמה

מנחה: עמית סגל, פרשן פוליטי, חדשות 12 משתתפים:

- ח"כ שמחה רושמן, הציונות הדתית יו"ר ועדת חוקה
- צבי אלימלך שרבץ, יו"ר תנועת נחלה
- חזי נחמה, אל"מ
- משה פיגלין, יו"ר מפלגת 'זהות'
- דיצה אור, פורום התקווה, בנה אבינתן חשוף בעזה
- אלירם אזולאי, ראש מועצת הר חברון
- עמית שהואט, מנכל איגוד החוות
- אייל גלמן, ראש המועצה המקומית חברון

הענקת אות בנין חברון לשר הבטחון מר ישראל כץ, לשר האוצר מר בצלאל סמוטריץ' ולשרת אורית סטרוק

במהלך הכנס יופיע ההרכב המוזיקלי של להקת הנוער קרית ארבע חברון

20:00 | הפסקה

20:00 | רוח אחרת - ערב לציון עשור לפסירת הרב משה לוינגר ז"ל אבי הישוב היהודי בחברון מנחה: שרה ב"ק, ערוץ 14

את הערב ילוו סרטים מקוריים בשילוב קטעי ארכיון וראיונות נדירים בהפקה מיוחדת לאירוע

- משתתפים:
- ליטל סלונים, תנועת נחלה
- יהודה שרבץ, נכד הרב, חוות העיסם
- אליאב ליבי, איגוד החוות
- ח"כ עמית הלוי, הליכוד
- רחלי ונינו, בתו של הרב לוינגר ז"ל

ברכות:
הרב עוזיהו שרבץ
שלמה לוינגר
דניאלה וייס

ארץ הקדושה | מופע להקה מלא - בני לנדאו

24:00 | סליחות במערת המכפלה

בואו בשמחה!

הפקה: רחל הורביץ, עטילה בר-טור, עדיה טמנגה טוהר סילבר, לירון | אורית הלר

תחל שנה בתפילה ובברכה...

הורים, ראשים, מנהלים, מחנכים, מורים, עובדים, תלמידים ותלמידות, יקרים ואהובים!

על כולנו אנו מתפללים ומייחלים: היה נא, ה', מצליח דרכנו אשר אנחנו הולכים...
 יגדלו נא בנינו ובנותינו בשמחה, אהבה, לימוד, התקדמות ויצירה
 ויהיו מעוטרים במידות טובות, באהבת ה', התורה, העם, הארץ והמדינה,
 בבריאות טובה ואיתנה.

תשואות חן חן לכם

מוסדותינו המצטיינים והמובילים בארץ מבחינה ערכית, חברתית ולימודית

אולפנת צביה אשקלון	אולפנת צביה טהר יד בנימין	ישיבת צביה אשקלון
אולפנת צביה חיפה	אולפנת צביה מעלה אדומים	ישיבת נעם ירושלים
אולפנת צביה חפץ חיים	אולפנת צביה עפולה	ישיבת צביה קטיף יד בנימין

הלוואי שנוכה, כחלק ממשפחת החמ"ד כולה, יחד עם הרשות המקומית,
 עם משרד החינוך ועם קהילת ההורים,
 לגדלכם לתורה, ליראה, לאמונה ולאהבה, למצוינות ולנתינה.

ברכות, איחולים ותפילות להצלחה רבה

למנהיגי החינוך החדשים באולפנות, בישיבות ובבתי ספר נעם

הרב אלחי רואי וואנונו ראש ישיבת צביה בקעת הירדן	הרב שמואל וייס חבר הנהלת הרשת ומלווה מוסדות
הרב יוסף חדד מנהל נעם הצבי בניס רחובות	הרב יוסף בנגוסי מנהל נעם מעלה התורה בניס מעלה אדומים
שירן כהן מנהלת נעם גן יבנה	נופר בנימין ראש אולפנת צביה עפולה
הרב נתי מויאל מנהל קרית החינוך לבניס צביה יד בנימין	שלומית ברק ראש אולפנת צביה בקעת הירדן
	נורית דוידוביץ ראש אולפנת צביה רבבה

יהי רצון מלפני אבינו שבשמיים שנוכה כולנו יחד עם כל אחינו בית ישראל
 לישועה גדולה ונחמה, לגאולה קרובה, לניצחון והכרעת כל אויבנו במלחמה,
 לרפואתם השלמה של כל הפצועים ולשונם הביתה של כל החטופים-
 חיים, בריאים ושלמים...

השתא בעגלא ובזמן קריב!!!

הרב איתן איזמן יו"ר מרחביה	הרב איסר קלונסקי יו"ר צביה	הרב שמחה ויסמן ראש הרשת	ינקי פרידמן מנכ"ל
----------------------------	----------------------------	-------------------------	-------------------

מתחילים ישיבה? זה בשבילכם!

עצות, טיפים, ברכות ותפילות מראשי ישיבות

מסע החיים

הרב אייל גריינר

ראש ישיבת ההסדר טפחות וישיבת רמת ארבל

כמדי שנה, גם השנה נכנסים בשערי עולם הישיבות אלפי לבבות הפועמים בהתרגשות בשמחה, וגם מן הסתם עם חשש ודאגה.

לא קל הוא המעבר מעולם שבו הייתם הבוגרים לעולם שבו אתם ה'צעירים', עולם עם סדר יום שונה ולא מוכר, צוות רבנים וחברי חדר שיהפכו בתקווה לחברים לחיים, אבל עד אז איך מתרגלים?

אנסה לסייע, ולו במעט, להעניק לכם מבט למציאות חייכם המתחדשת, בתקווה שיקל עליכם בתקופה הראשונה.

א. "מורה אני לפניך... ששמת חלקי מיושבי בית המדרש". אשריך צדיק שזכית להצטרף ללגיטונו של מלך, להיות מיושבי בית המדרש, להוות חוליה בשרשרת הדורות של העברת התורה מדור לדור מהר סיני ועד אליך, ובעז"ה ממך ודרכך הלאה לדורות הבאים. שמח בחלקך ותן תודה להשי"ת ולכל מי שליווה אותך ומלווה אותך במסע החיים עד היום.

ב. "ועתה קבלו עליכם, שכל ההתחלות קשות" (מכילתא דרבי ישמעאל, יתרו). לא משנה כמה תשמעו את הדברים הללו, עדיין קל להגיד אבל קשה ליישם. אני מבקש מכם שתזכרו ברגעי הקושי שייגעו (והם יגיעו...) שהקושי הוא תולדת ההתחלה, וברגע שתעברו את שלב ההתחלה - הדברים ייראו וירגישו אחרת. לבעלי זיכרון טוב מומלץ להיזכר בקשיי הקליטה בכיתה ט' והחוויה של הביתיות בסיום יב'.

ג. "כשנותנים את הנפש כולה, את הכישרון והלב - מתן זה מדליק עוד להבות" (הרב נריה זצ"ל). תלמיד יקר, הרבה עצות יינתנו, אבל זאת אני מבקש שתזכרו: העצה החשובה והמרכזית היא להביא את עצמך, את כל כולך, אל הישיבה. זכור: "במקום שמחשבתו וליבו של האדם נמצאים - שם הוא באמת", כך לימדונו רבותינו וכך מלמדות עובדות החיים. דמיון לעצמך את הישיבה כאגם מים גדול, היכנס לתוכו מכף רגל ועד ראש בהחלטה, בתפילה ובתקווה להוציא את הראש מן המים במוצאי יום כיפור הבעל"ט.

ד. "צריך שלא יחשוב מיום לחברו" (ליקו"מ קמא, רעב). אחת מן הסיבות לחששות והפחדים, היא המחשבה שאני עומד בפני מסע ארוך ובלתי נגמר. על מנת להתמודד עם מחשבה זו, טוב שתרגיל את עצמך לחשוב שהמשימה היום היא היום. כל יום ומשימותיו, כל יום ואתגריו. אם תזכה ותתמיד להתקדם צעד אחד קטן נוסף בכל יום, תגלה שעברת בזמן קצר ככרת דרך עצומה.

ה. "וצריך אתה לדעת, כי כח התפילה גדול אפילו לשנות הטבע" (רבנו בחיי, דברים יא, יג). אם הגעת עד כאן, הרשה לי להציע לך עוד עצת זהב אחת. קח לעצמך כמה דקות, שב וחבר לעצמך תפילה קצרה, תפילה של הודיה על העבר ותפילה על העתיד. שים שם את שאיפותיך, חלומותיך, פחדריך ותקוותיך לשנה טובה ומבורכת, והקדש כמה דקות כפתיחת כל יום לתפילה מעומק הלב.

מי אמר לכם שצריך להרגיש טוב בישיבה?

הרב חגי לונדין

ראש ישיבת ההסדר חולון

לפני שלושים ושנים, התייצבתי בא' אלול תשנ"ג בפתחה של ישיבת מרכז הרב כתלמיד שנה א'. גדלתי במסלול ציוני דתי קלאסי של אותם זמנים – שכונת כפר גנים בפתח תקוה, סניף מלאבס, לימודים בישיבת נחלים – אבל מעולם לא למדתי סוגיה בעיון; למעשה, למעט שב"ש בישיבת ההסדר חיספין שאחי למד שם (מכינות היו אז רק בתחילת דרכן ובכלל לא הכרנו את האופציה) – לא חוויתי מעולם לימוד ישיבתי.

עוד גילוי נאות: לא היה לי גם שום מושג על העולם האידיאולוגי של הישיבה אליה נרשמתי. זאת אומרת, שמעתי פה ושם פעולה בבני עקיבא, שרתי יחד עם כולם כשהנשמה מאירה גם שמים עוטי ערפל מפיקים אור נעים (אז עוד לא היה 'יש לך כנפי רוח'), אבל האסוציאציה שעלתה לי בראש כשמעתי את צמד המילים 'הרב קוק' הייתה תמונה של מישהו עם כובע פרווה משונה. לאחר שלשה חודשים בישיבה שמתה לב שהמבוגרים המזוקנים שסביבי לפעמים אומרים 'הרב קוק' ולפעמים אומרים 'הרב צבי יהודה'. אז בדקתי והתברר לי שלרב קוק קראו בעצם 'הרב אברהם יצחק הכהן קוק', והיה לו בן, שגם הוא היה רב, ולו קראו 'הרב צבי יהודה הכהן קוק'.

הכל היה קשוח בהתחלה: לפצח סוגיות עיון בגמרא; לשבת שעות ממושכות על ספסל עץ קשה; חברים חדשים; ובעיקר מתח רוחני אינטנסיבי שלא הייתי מורגל אליו. דבר אחד נתן כוח: התחושה שיש כאן עולם חדש ומופלא, עולם שמעניק משמעות שלא הרגשתי עד עכשיו; עולם שווה בשבילו לקום בבוקר. בשלב זה או אחר, הלכנו לדבר עם אחד הר"מים שלנו, הרב אלישע וישליצקי זצ"ל, והתלוננו לפניו ש"אנחנו לא מרגישים טוב בישיבה". התגובה שלו היממה אותנו: "מי אמר לכם" – כך הוא שאל אותנו בחזרה – "שצריך להרגיש טוב בישיבה?". לאחר שראה את פנינו הנדהמות הוא הסביר לנו את כוונתו: ברור שצריך להרגיש טוב בישיבה, אבל הדרישה לחוש כך באופן מידי היא מופרכת. שינוי אישיותי דורש מאמץ, ומאמץ כרוך גם בחוסר נוחות מסוים; לפחות בשלבים הראשונים.

כמו תמיד הרב אלישע צדק. לא זכור לי יום אחד שבו "נפתחו שערי השמים", אבל בתהליך ארוך ששילב רבנים נפלאים; חברים שמלווים אותי עד היום; ובעיקר הרבה סבלנות – התחלתי להרגיש טוב. מספר טיפים שסייעו לי בזמנו: א. התעקשות על הבנת השיעור, גם כשלא היה נעים לנדנד בשאלות לרב; ב. בניית מערכת מסודרת של שיעורים וספרים, תוכנית עבודה אינדיבידואלית שלוקח זמן לגבש אותה; ג. מציאת זמן לאוורור ככושר גופני, משחקים עם חברים וכדומה; ד. הרבה תפילות.

עולם הישיבות גדל והשתנה בשלושים השנים האחרונות, ורק לטובה. בישיבות ובמכינות כיום ישנה יותר הדרכה; המוכנות החברתית בציבור הדתי לאומי ללימודים בישיבות או במדרשות גדולה הרבה יותר; ואפילו האוכל ותנאי הפנימייה השתפרו. דבר אחד נשאר זהה: העולם החדש והמופלא שנפתח למי שחשקה נפשו בתורה. אין דבר בחיים שמשתווה לכך, וזה שווה את כל המאמצים והקשיים; נסו ותראו.

חודש אלול נפלא!

מחויבות, ענווה והתמסרות

הרב בראל שבח

ראש ישיבת הר ברכה

חודש אלול שאנו בפתחו מזמין לעצירה, להתבוננות ולהתחדשות.

מחד, שנה חדשה בפתח, ואיתה מגיעות התקוות הגדולות שלנו. התקוות הכלליות כאומה, להוסיף ולברר ולספר תהילות ה' בעולם, להראות איך הקריאה בשם ה' מביאה לקיום ההבטחה "ונברכו בך כל משפחות האדמה". ועם התקוות הכלליות, גם תקוות פרטיות – להמשיך לגדול ולצמוח בלימוד תורה בשקידה, בבחירות ובישרות. להעמיק ולבסס את בניינו האמוני וההלכתי, ומתוך כך להמשיך בעשייה מתוך שליחות ואחריות.

מן הצד השני, שנה עמוסה ומורכבת מגיעה לסיומה. בסיומה של שנה אנו מתעוררים לחשבון נפש על דברים שהיינו יכולים לעשות טוב יותר. ועם זאת, לא ניתן להתעלם מהפירות המיוחדים והמתוקים הצומחים מקרב ישיבות ההסדר, ועל כך אנו צריכים להודות ולהיות גאים.

אשרינו שתלמידינו מלאים באהבת הארץ. אשרינו שתלמידינו מלאים במסירות נפש למען עם ישראל, ומתוך הבנת המצווה הגדולה מתגייסים להגן על העם, ובהמשך מניחים את צרכיהם האישיים ומתייצבים שוב ושוב למילואים.

בפתחה של שנת לימודים חדשה, עם הצטרפותם של תלמידי שיעור א' למעגל הלומדים, אנו מייחלים להמשך הברכה והצמיחה. ההצלחה תלויה בלימוד בשקידה וברצינות. יש לנו תורה גדולה, והתפקיד שלכם הוא להגיע עם מחויבות, ענווה והתמסרות לשיעורים ולסדרים. לשמוע, לשאול וללכת, עד שהדברים יהיו ברורים ומיושבים.

יהי רצון שמתוך המשך ביור דברי התורה נזכה לכוון יותר את מעשינו, ומתוך כך נזכה שהשנה הבאה עלינו לטובה תהיה שנת בריאות, שגשוג ושמחה.

תורה של משיח

הרב נתן אופנר

ראש ישיבת רעותא

את תפילתי אני מקדיש לכל התלמידים החדשים העושים את פסיעותיהם הראשונות בעולם התורה, ואולי בעצם לכולנו, כי הלא ביחס לגודלה של התורה תמיד אנחנו פוסעים פסיעות ראשונות, ותמיד אנו הולכים וגדלים בתורה.

ובכן, נתפלל שנוכה תמיד להתחדש בתורה, להרגיש בכל פעם שאנחנו ניגשים לתורה כמה אנחנו פוגשים אותה מתוך ראשוניות ותמימות. נחלה פני א"ל להרגיש תמיד כמה התורה שאנו לומדים משמעותית לעם ישראל ולעולם כולו, כי ככל שאדם גדל בתורה כך התורה עצמה גדלה, מאירה יותר ומשמחת אלוקים ואנשים.

אורו של משיח מאיר בעולם, מאיר ומעורר אותנו. כשהוא מגיע אל העולם, הוא מופיע כרסיסי אור במקומות שונים וחבויים - ואורה של תורה מאחד את רסיסי האור והופך אותם לאור גדול אחד. התורה פותחת את אוזנינו לשמוע את קולו של המשיח האומר לנו "ענווים הגיע זמן גאולתכם", וההכרה כי אנו לומדים תורה המוארת מאורו של משיח מגבירה בנו את הענווה, השמחה והאחריות לגדול ללא הרף.

נתברך כולנו לזכות לטעום מצוף הדבש של הגאולה המתגלה בתורה. נשתדל כולנו להתקין את עצמנו לתורה, כלומר לבנות את כל עצמיותנו מחדש כדי להיות חלק ממגלי התורה הנמשכת לנו מדורי דורות. להיבנות מתוכה אל התורה המיוחדת של הדור שלנו. לבנות מתוך התורה את התפילה המיוחדת של הדור שלנו, את עבודת המידות שלנו, את עבודת ד' שלנו, לרומם את המחשבות והשאיפות שלנו - ומתוכן להביט בעין טובה על כל עם ישראל ועל כל אחד ואחד מישראל. נתפלל שנוכה ללמד זכות על עם ישראל כולו, ואז נזכה כולנו בעזרת ד' ללמוד תורה מהמשיח עצמו.

תשובת התורה

הרב אייל יעקובוביץ

ראש ישיבת ההסדר צפת

תחילת זמן אלול מגיעה יחד עם אזכרת הרב זצ"ל. "הנני מוכרח לדבר תמיד על דבר התשובה, וכל מעייני רק בה הם מרוכזים", כתב הרב. "שוטפים הם גלי התשובה, דמיונם כגלי שלהבות שעל גוף השמש". הרב מסתכל על העולם ומה הוא רואה? תשובה. התעלות. התחדשות. התבסמות הנשמות והתגלות התורה. יש כאלה הרואים רידת הדורות, חוצפה יסגי, קשיים וניסיונות. הרב קוק רואה תשובה. לפני כמה שנים, בשבת הורים של שיעור א', שאל אותנו אחד ההורים: "האם אתם מסתדרים גם עם בחורים שלא הולכים בתלם?" ענה לו אחד הר"מים: "השאלה היא לא אם אנחנו מסתדרים איתם אלא אם הם מסתדרים איתנו". יש שני קווים, הסביר הר"מ בדרכו של הרב קוק. הראשון הולך ומתרחק ממשע רבנו, והשני הולך ומתקרב למשיח. הרבנים אולי קרובים יותר מהתלמידים למשה רבנו, אבל התלמידים קרובים יותר למשיח. רק הקשבה פתוחה ויצירה משותפת בין רבנים ותלמידים, בין ותיקים וצעירים, תחבר את תורת משה לתורת משיח וכך התורה תוכל להתחדש. זו הברכה וזה הייחול שלי בפתיחת זמן אלול. דעו לכם שלא פחות ממה שאתם, התלמידים הצעירים, מחכים ללמוד את התורה, התורה מחכה שאתם תלמדו אותה, תעיינו בה, תשאלו, תבררו, תשימו לב, את הלב שלכם בתוכה. בזוהר הקדוש מובא ש'ישראל' נוטריקון 'יש ששים ריבוא אותיות לתורה'. למרות שיש בפועל כ-300,000 אותיות בתורה, כנראה שהרווחים שבין האותיות, המבט שלנו על האותיות וההבנה וההפנמה של התורה - זה חלק מאותיות התורה. יחד, כמו בזוגיות, נוצרת התורה.

בעליית הרב קוק לארץ, הדגיש הרב את תשובת התורה. "אווירא דארץ ישראל מחכים", אמר הרב, לזכות לראות את השורש של התורה, הפנימיות והאחדות שבה, ועל ידי זה לצאת "מפלפול הפרטים דעלמא דפירודא" ולהגיע ל"חכמת האורה בארץ האור - אין תורה כתורת ארץ ישראל". ואנחנו, שזוכים להשתקע בארץ, ליישב אותה ולהילחם עבורה במסירות נפש, ודאי אורה של תורת ארץ ישראל מאיר בנו. נשמת ישראל ואורייתא מתחדשת כל א' אלול לקראת פרק נוסף בגילוי התורה. אם היינו יודעים כמה התורה שמחה בכל א' אלול, היינו אומרים הלל שלם. הקשיבו לקולו הקורא של הרב קוק והאמינו בשמחתה של התורה בכס. האמינו בזה במחשבתכם ובליבכם בבואכם אל התורה. לכו בדרכו של משה רבנו שעלה בא' אלול להר סיני ובידו שני לוחות אבן חלקים, תנו לדבר ה' להיחרת בכס כדי שתהיו - אתם עצמכם - תורה.

געוואלד! // עדכון מעזה

הרב בן ציון אלגאזי

ראש ישיבת ההסדר רמת גן

זה היה חריג בכל קנה מידה. את שיעור פתיחת הזמן שתכננתי להעביר בישיבה - קיימתי בלב רצועת עזה.

כרס"ן במילואים, הייתה לי היכולת והזכות להתאחד עם תלמידי המשרתים בחזית, ועמהם שאר בני הישיבות הקדושות. כך נכנסתי לרצועה כדי לפתוח את השנה בישיבות ההסדר, והעברתי שיעור תורה ללוחמים.

זה היה משהו יוצא דופן, געוואלד של ממש. בשיעור הפתיחה, שעסק במסכת בבא קמא וגדרי איסור נזיקין, השתתפו תלמידים מכל גווי הקשת התורנית - החל מהר המור ועד ישיבת תל אביב. זה היה שיעור של שעה וחצי בלומד'ס, וב"ה כולם ישבו מרותקים.

התרגשות מיוחדת נרשמה מכיוונו של המ"מ, קצין שאינו דתי, שהביע פליאה על התופעה. "למה לא כל ראשי הישיבות מגיעים לכאן? איזה דבר נפלא זה!", אמר. הוא הוסיף כי דווקא הוא מתקשה לרתק את הלוחמים לפרקי זמן ארוכים... אמרתי לו: "כשיש תורה, היא מאירה. היא מאירה בא', מעירה בע'. התורה מתחילה כאן, מהחיילים בשטח, ומכאן היא מתפשטת לכל קצות העם והארץ".

~ תורה נשית באווירה צפתית ~

תכניות שנתיות

תחילת הלימודים י"א חשוון ה'תשפ"ו (2.11)

במדרשת

'תכלת'

צפת

בראשות הרבנית טובה אליהו

בואי ללמוד תורה מתוך לב פתוח להעמיק פנימה בעבודת ה' מתוך חיבור לכלל ולהתחדש בתורה שמחה המחוברת לגאולה

SVRA.

2

לימוד תורה בשילוב לימודים באקדמית צפת

- בחירה באחד החוגים: רב תחומי
- במסלול פסיכולוגיה וחינוך מיוחד
- או במערכות מידע B.Sc
- השתלבות במדרשה בימים א'-ג' בשעות אחה"צ

למידע והרשמה לתכנית 02 - טובי: 04-6924646
בין השעות 9:00 עד 14:00

1

פתיחת התכנית מותנית במימום ברשמות

'תורה לשמה'

- מערכת שבועית מלאה
- מגורים סמוך לעיר העתיקה
- ארוחות צהריים חמות
- שבת מדרשה פעם בחודש וחצי

עדה האוזר ואת עלית

מפגשים חדשים

ר' נחמן מספר לנו סיפור על בן שלמד והתפלל, אבל לא הרגיש טעם בלימוד ובתפילה. הוא הרגיש שמשוהו חסר, ולא ידע מהו. הציגו לו חבריו לנסוע לאותו צדיק. הבן סיפר זאת לאביו, אך אביו, בתוקף רב, דחה את הרעיון מכל וכל. "לא נאה לך לנסוע אליו!" כמה בוז והתנשאות יש במילים האלו.

הבן חוזר ללימוד ולתפילה, אבל בתוכו ממשיך לקנן החיסרון. שוב הוא פונה אל אביו, ושוב אביו מונע אותו, ושוב חוזר הבן לעסוק בשלו. החיסרון לא מרפה. הבן חסר, הבן במצוקה, ופונה שוב לאביו. הפעם האב מסכים לנסיעה, אבל רק אם יסעו יחד. האב מחזיק חזק בבן היחיד, האהוב. מחזיק חזק שלא יעלם לו הבן, שלא ישתנה לו. הם נוסעים יחד, אבל עם תנאי ברור שהציב האב, שבמקרה ומשהו בדרך לא יתנהג כפסדר, מיד יחזרו. כי זהו אות משמים, כך אומר האב, שאין לנסוע.

הם נוסעים, וכצפוי, משהו משתבש, משהו לא בדיוק כסדר, והם חוזרים.

ר' נחמן ממשיך ומספר לנו על עוד ניסיונות של נסיעה, על עוד תנאים ועל עוד מכשולים בדרך שהשיבו את האב והבן חזרה.

מי שקורא את הסיפור, אולי כועס על האב הקשה שמונע טוב מבנו, אולי כועס על הבן החלש, הנמנע, אבל אולי גם מזדהה עם האב החושש שבנו ייעלם לו, שפוחד שבנו יחזור שונה לגמרי מכפי שנסע, ומי זה בכלל הצדיק הזה שהבן כל כך משתוקק לראותו.

אולי האב הזה, בתוכנו, הוא איזה קול פנימי שדואג לנו, ואולי אנחנו גם מזדהים עם הבן, מרגישים שמשוהו חסר לנו בחיים ולא יודעים מהו, וזה כל כך חסר ומציק ולא מרפה, אבל אנחנו לא באמת יודעים מהי הדרך למלא חיסרון.

בסוף הסיפור הבן מת.
מת בלי להגיע לצדיק.

הבן נגלה לאביו בחלום, ובכעס גדול גוער באביו ודוחק בו לנסוע לצדיק. האב נוסע, ורק אז הוא מבין כל מה שלא הבין בחיי בנו. וכשהוא מבין, הוא זועק מעומק ליבו זעקה גדולה ומרה, זעקת כאב על השבר של חייו שיכול היה להימנע.

הסיפור מסתיים בשבר קשה מאין כמוהו, של הנשמה שלא באה אל תיקונה. שבר של קשרים שאדם מונע מהם להתקיים, קשרים שהיו יכולים ליצור משהו אמיתי. קשרים שהיו יכולים להביא גאולה אל הנפש ואל העולם.

ר' נחמן מתאר את עומק הכאב כדי שנגיש אותו. שנכאב יחד את כל החיבורים שלא מתרחשים כאן בעולם.

אבל ר' נחמן לא משאיר אותנו רק עם כאב. ר' נחמן, המנחם הגדול, שוזר לנו בין השורות נחמה, והנחמה היא ההקשבה לנשמה שלנו.

ר' נחמן מלמד אותנו להקשיב ברצינות לקולות הנשמה. שניתן מקום בתוכנו לכיסופים ולגעגוע. שכאשר הנשמה חסרה, והיא אפילו לא יודעת מה, שנקשיב לה, שנגיש זאת יחד איתה.

אולי אז יצמחו חיבורים חדשים, אולי ייפתחו מפגשים אחרים, אולי נגיע למקומות שעד היום לא העזנו להגיע אליהם.

זו יכולה להיות פתיחה מעניינת ומסקרנת לשנה החדשה שבפתח.

הכותבת היא מטפלת רגשית ומנחת סדנאות חסידות

מה בין שופטים לשוטרים?
מדוע אנו בכלל מבקשים כל יום יועצים?
מדוע למלך המשיח תהיה רוח עצה לצד המשפט?
וכיצד זה נוגע לעבודת הבורא התמידית שלנו?

עצה טובה

מבקשים אנו
'ותמלך אתה לבדך'
אך בקרבנו לא מעט
יגון ואנחה
וכיצד יבוא ה'והסר'?

מצוים אנו בשופטים
אך מבקשים אנו בכל יום
יועצים, אך הנחנו את
השוטרים
מה לשנוי? ומה מביאה
עמה התוספת,
בין כך ובין כך הרי האמת
תהיה נהדרת?

השופט גבוה הוא, מעל
במה

מוריק ממוחו כקדרה

שופתת

את שבתוכה.

אך לא כן היועץ, היושב

על ירך

מבקש פעם להצמיח אצלך

ולחבר הדברים אל לבך

ובין התפקידים

יבואו הדברים

כשלמעלה ומטה

שמים ואדמה

ביחד מתחברים

יורה
יורה

רב
בביתו

הסמכה
גבוהה

מקצועות
הקודש

ההרשמה בעיצומה

הצטרף לאלפי הרבנים והדיינים ובעלי מקצועות הקודש שהגשימו את החלום במסלולי ההצלחה של 'למען ילמדו'. בזכות נבחרת הרבנים ומורי ההוראה מהשורה הראשונה - בזכות הידע עם הניסיון והשיטה שמוכיחה את עצמה כבר עשור - בזכות המעטפת התומכת בליווי מקצועי עם נגישות וזמינות

למען ילמדו
המכללה להכשרה חרדית

058.770.9395

התקשר עוד היום לשיחה עם יועץ לימודים

מחפשים את הטובים ביותר!

לראש השנה
בבסיסי צה"ל ברחבי הארץ
דרושים משפחות / זוגות צעירים

<תודעת שליחות > בעלי יכולת בין אישית גבוהה
<ידע תורני > ניסיון בדיבור מול קהל
<כריזמה > נדרשת מיומנות בתקיעה בשופר
<יתרון - חזנות וקריאה בתורה

חושבים שאתם מתאימים?
סרקו את הברקוד
וענו על השאלון המצורף

או שלחו לנו מייל mmf@mmf.org.il

מחנה
משותף
להחבר מהבסיס

יש לך סיפור?

* בואי לעשות מזה מקצוע!

יצירתית? חולמת בגדול?
השלוחה החרדית של בית הספר
מעלה מזמינה אותך ללימודי כתיבה,
תסריטאות, צילום, עריכה, בימוי והפקה
מהטובים בתעשייה.

ההרשמה עכשיו!

לפרטים והרשמה: 054-7669616

הלימודים מתקיימים באווירה המתאימה
לנשים בלבד, יום בשבוע, במשך שנתיים.
ראש המסלול: ענבר נמדר

השלוחה החרדית
של בית הספר מעלה

רח' שבטי ישראל 20, ירושלים | maale.co.il

שלם וקח עוד היום אצלך בבית

מיחסני חשמל

הרשת הזולה והמשתלמת בישראל

גוזרים וחוסכים

הקופונים המשתלמים ביותר

חבילות מתחתנים

חבילת שמפניה רק 5,490 ₪

חבילת ארד רק 2,590 ₪

<p>אלקטרה מדיח כלים רחב 12 מערכות כלים EL2006BL</p>	<p>אלקטרה מכונת כביסה פתח קדמי 1-6 ק"ג EL60</p>	<p>אלקטרה מקרר מקפיא עליון 415 ליטר EL459DN</p>	<p>Sauter תנור אפיה בנוי 640 SBI</p>	<p>Midea כיריים גז 4 להבות זכוכית שחורה B-60GH503</p>
--	--	--	---	--

<p>אלקטרה כיריים גז 4 להבות נירוסטה EL4034N</p>	<p>אלקטרה מכונת כביסה פתח קדמי 1-6 ק"ג EL60</p>	<p>אלקטרה מקרר מקפיא עליון EL217W</p>	<p>SENSOR תנור אפיה בנוי SNCR6500BLK</p>
--	--	--	---

חבילת זהב רק 10,990 ₪

חבילת כסף רק 8,990 ₪

<p>אלקטרה מייבש כביסה קונדנסור 8 ק"ג EL865</p>	<p>SAMSUNG מדיח כלים רחב 13 מערכות כלים DW60BS7300SL</p>	<p>Haier מכונת כביסה פתח קדמי 10 ק"ג B14979S8-HW100</p>	<p>אלקטרה מקרר 4 דלתות 601 ליטר EL6610GBL</p>	<p>BOSCH תנור אפיה בנוי HBA534EB0</p>	<p>Sauter כיריים גז 4 להבות זכוכית שחורה SHG318B</p>
---	---	--	--	--	---

<p>אלקטרה מייבש כביסה קונדנסור 8 ק"ג EL865</p>	<p>אלקטרה מדיח כלים רחב 13 מערכות כלים EL929N</p>	<p>אלקטרה מכונת כביסה פתח קדמי 1-14 ק"ג HWP414AMBC</p>	<p>אלקטרה מקרר מקפיא עליון 528 ליטר EL571GBL</p>	<p>BOSCH תנור אפיה בנוי HBA534EB0</p>	<p>אלקטרה כיריים גז 5 להבות זכוכית שחורה 8800/100120</p>
---	--	---	---	--	---

Haier
מקור האיר
4 דלתות
זכוכית לבנה
681 ל"ט
במקום 6,290 ₪
7,990 ₪
HRF 825FW

אלקטרה
מקור אלקטרה
4 דלתות
זכוכית שחורה
EL6610GBL
במקום 5,190 ₪
601 ל"ט
4,450 ₪

SAMSUNG
מקור מקפיא
עלין סמסונג
420 ל"ט
RT42CG6004WWW
במקום 2,990 ₪
2,590 ₪

**מקפיא
4 מגירות**
4 תאים
במקום 899 ₪
579 ₪
NE-FZDF4W DF

Whirlpool
מכונת כביסה
פתיח חזית
1400 סל"ד
FFDB 11469 BV
במקום 3,190 ₪
11 ק"ג
2,890 ₪

SAMSUNG
מכונת כביסה
פתיח קדמי
1-8 ק"ג
סמסונג
1400 סל"ד
במקום 2,090 ₪
8 ק"ג
1,990 ₪
WW8ST4543TW

אלקטרה
מכונת כביסה
פתיח חזית
1-8 ק"ג
אלקטרה
8 ק"ג
במקום 1,390 ₪
1,290 ₪
EL80

BOSCH
מדיח כלים
12 מערכות
כלים
בוש
SMS2ITW04E
במקום 2,390 ₪
1,990 ₪

BOSCH
תנור אפיה
בנוי בוש
כולל מסילה
טלסקופית
BF534EW0Q
במקום 2,390 ₪
1,990 ₪

Electrolux
תנור אפיה
בנוי
אלקטרולוקס
במקום 1,590 ₪
1,490 ₪
EOH3101X

Sauter
כיריים גז
5 להבות סאטר
זכוכית
במקום 1,290 ₪
1,190 ₪
SHG7506

SIEMENS
כיריים
קרמיות
4 מוקדי
בישול
60 ס"מ
גרמניה תוצרת
ET61RBEB8E
במקום 1,190 ₪
990 ₪

SENSOR
מזגן נייד
תפוקת קירור -
12000BTU/h
קירור/ חימום
כולל שלט
WIFI
במקום 1,190 ₪
990 ₪
FDPH35-3031ZPWR5

COLDER
מצנן האוויר
Colder Combo
עוצמתי ואיכותי | למרפסת או
לגינה | 3 כניסות אוויר המסייעות
בניקת אוויר גדולה יותר | מיכל
מים 33 ליטר
6900
מידות: 495X360X980
במקום 877 ₪
877 ₪

**מזגן עילי
Wifi INV 12**
תפוקת קירור 9,500BTU
תפוקת חימום 9,700BTU
במקום 999 ₪
799 ₪

Gold Line
מאוורר
מגדל מפוח
ATL-91
במקום 199 ₪
199 ₪

NINJA LUXE CAFE
מכונת קפה
אספרסו חצי
אוטומטית
במקום 2,690 ₪
2,490 ₪
ES601

KRUPS
מכונת קפה
אוטומטית
EA910E10
Sensation
במקום 1,990 ₪
2,249 ₪

אלקטרה
מכונת קפה חכמה
אוטומטית
עם מקציף
אלקטרה
במקום 1,490 ₪
877 ₪
מסך מגע
1 ק"ג מארז
קפה קדם
+ כד ניוסטה
מתנה!

אלקטרה
מכונת קפה אספרסו קפסולות
במקום 449 ₪
349 ₪
100 מארז
קפה ג'ו
מתנה!
CM-C01

שעות פתיחה: בימים א'-ה': 09:30-22:00 שישי וערב חג: 09:00-15:00 מוצאי שבת וחג: חצי שעה מצאת השבת עד 23:00

PAYNGO.CO.IL

***5018**

בתוקף עד- 2.9.25 או עד גמר המלאי, המוקדם מביניהם | ט.ל.ח. | מינימום מלאי 10 יחידות, בכפוף לתקנון המופיע בחנויות | התחייבות למחיר הזול ביותר כנגד כל הצעת מחיר רשמית על אותו הדגם ובאותם תנאים | התמונות להמחשה בלבד | לא כולל כפל קופונים | המחיר הקודם של המוצר שבמבצע היה בתוקף לפחות יום | מותנה במסירת גזיר קופון

תלמידים 24 קראט

כפות הידיים של תומר מעולם לא הזיעו ככה. כף הרגל שלו רקעה רקיעות קטנות בקצב מהיר על הרצפה. הוא בחש עם הקש שוב ושוב את הכוס עם הזירו וקוביות הקרח, אבל לא הצליח לשתות. הוא כל הזמן הסתכל אל פתח בית הקפה. עוד מעט הוא יגיע. עוד מעט הוא יגיע. ה' שפתיי תפתח. שרק אגיד את המילים הנכונות.

תומר היה שקוע במלמול התפילות ולא שם לב שאבא שלו נכנס והתקרב אליו. "תומריקו, מה המצב? איזה כיף שהזמנת אותי ככה לשבת איתך. מזמן לא עשינו את זה". הוא טפח על כתפו. תומר טיפה נבהל, אבל מיד נעמד וחיבק אותו. "קח מפיט, אתה מזיע, מותק". אבא של תומר סידר את החליפה והתיישב. הוא קרא למלצרית וביקש כוס יין אדום. "ככה לפתוח את התיאבון", הוא קרץ לתומר. "אז מה נשמע? נו, אני סקרן, אמרתי לאמא שבטח אתה רוצה לספר לי שיש לך מישהי רצינית, אבל היא אמרה לי שהייתה שמה לב בעצמה ואין מצב. אז אני במתח, נו, מי צודק?"

תומר שרצה להיכנס עם אבא בדברים ולא להניח הכל על השולחן על ההתחלה, התחיל לגמגם. "אה.. לא.. ממש לא.. אין מישהי.. בכלל זה לא מה שרציתי לספר".

"אז עכשיו אני בכלל סקרן. נו, קדימה, אני מחכה". אביגדור שטרן ישב נינוח על הכיסא עם ידיים שלוכות וחיכה למוצא פיו של תומר. "תראה אבא, אני ממש מקווה שתבין אותי, אתה יודע שאני מאוד אוהב ומכבד אותך ואת הרצונות שלך לגבי העתיד שלי, אני יודע שכל החיים חיינכת אותי ונתת לי כל מה שהייתי צריך והרבה הרבה יותר מזה. תמיד הייתי הילד העשיר בכיתה, זה שכולם מקנאים בו, שיש לו את הנעליים והבגדים מהמותגים הכי שווים, זה שאפשר לבוא אליו ולמצוא במגירות שוקולדים וחטיפים בכמויות, בריכה בחצר ו"על האשים" מפנקים. העסק המשפחתי שלנו ידוע בכל העולם. התכשיטים הכי יפים, היהלומים, כלי הכסף. באמת זה משהו מיוחד, ברכת ה' ממש..."

"תומריקו, תגיע לאבל...", אביגדור כבר היה פחות מחויך והתיר את שילוב הידיים מעל החזה. תומר המשיך כאילו שלא שמע: "ואני יודע שכולם במשפחה עובדים בעסק ועושים את זה פשוט נפלא, וגם אני הבטחתי לך שאחרי שאסיים את הלימודים בשיבה ואשתחרר מהצבא, אני אלמד כלכלה ותוך כדי אכנס לעסק, אבל..."

"או, ברוך ה' הגיע האבל", אביגדור כבר היה עצבני. תומר השפיל את המבט והנמיך את הקול. "אבל אני מרגיש שאני לא מסוגל. בחודשיים האחרונים שעבדתי בעסק הרגשתי שזה לא זה. שאני לא יכול לעשות את זה מעכשיו ועד הפנסיה. זה לא מעניין אותי. כלומר, אני מרגיש

"תומר, אני ממש בהלם, אני לא יודעת איך עשית את זה. באמת שאני לא יודעת. יש כאן ברשימה תלמידים שבחלומות הכי מתוקים שלי לא הייתי מאמינה שיסיימו אצלנו עם תעודת בגרות. שיסיימו משהו. שבכלל יהיו להם שטים עשרה שנות לימוד בביס".

תומר עצר את ורדה המנהלת ואמר בחיוך גדול. "זה בדיוק העניין, את אומרת שלא היית מאמינה... אני מההתחלה פשוט האמנתי. זה מה שהם היו צריכים. שאני אאמין בהם. שאני אתן להם את ההזדמנות

אבא. זה לא נתון לדיון. בשנה הבאה אני הולך לחנך כיתה י"א בתיכון 'טשרניחובסקי'. עשיתי שם שיעור מבחן והתקבלתי. יש לי תעודה מהמכון כשלמדתי בישיבה והם מאוד הלכו לקראתי. שם אני מרגיש שאני מונח נכון, שם הלב שלי נמצא. שם אני מרגיש ששווה לי לקום בבוקר ולעשות משהו משמעותי בחיים שלי".

אבא הסתכל על תומר, הבין שהוא רציני, השתתק ועזב את השולחן בלי לומר מילה. תומר הוציא את האוויר מהריאות שהחזיק חזק כל השיחה. הוא ישב שם עוד דקות ארוכות, ואחר כך קרא למלצר ושילם את החשבון עבור כוס יין אדום וכוס מלאה זירו וקרח שנמס לתוכה שנשארו מלאות על השולחן.

שזה אפילו מכבה אותי. כל היום להתעסק ביהלומים ובמספרים ובחשבונות. קמתי בבוקר והייתי פשוט מבואס ללכת לעבודה. סליחה שאני אומר את זה, אבא. באמת, סליחה, אבל נתתי לזה צ'אנס, ואני יודע שאתה מאוד רוצה שאני אהיה חלק מהעסק, ושאיציק, דוד ושלומית נותנים שם את הנשמה, וחשוב לך שכל המשפחה תהיה בפנים, אבל אני מרגיש שאני לא יכול להעביר ככה את שארית חיי, במשהו שאני מרגיש שלא תורם לי ולא אני לו".

היה שקט. אביגדור התעסק עם המזלג ויצר איתו חריצים מדומים על השולחן. הוא ניסה להתחיל משפט ולא יצא לו, ואחר כך הוא נשם נשימה עמוקה. "אני שומע מה אתה אומר, אני שומע. עכשיו נגיד שלא תהיה בעסק שלנו, נגיד, כי זה לא סוף פסוק פה, אולי ניתן לך עבודה יותר מעניינת, לעבוד בשיווק או בפרסום, להסתובב בקניונים, בחנויות הרשת, אתה יודע מה, אפילו בעולם..."

"לא, לא, אבא אתה לא בכיוון".

"עכשיו אני מדבר", אבא היסה את תומר והגביה טיפה את הקול. "במה חשבת לעסוק במקום? אתה צריך להתפרנס ממשוהו, נכון? או שאתה מצפה שאנחנו נמשיך לממן אותך כמו ילד קטן".

הווריד במצח של אבא התחיל לבלוט וזה לא היה טוב, אבל לתומר כבר לא הייתה ברירה. הוא נשם נשימה עמוקה ואמר בקול הכי בוטח שהצליח לגייס: "אני רוצה להיות מורה".

אבא קפא במקום והצבע שלו בפנים התחלף. "אתה השתגעת לגמרי אני מבין. מה קשור מורה? אתה יודע כמה מרוויח מורה מתחיל? אתה יודע כמה קשה להיות מורה היום? במקום לשבת במשרד ממוזג מול מחשב ולהתפרנס בכבוד, אתה רואה את עצמך נכנס לכיתה ומתעסק עם ילדים ובכוח מכניס להם משהו בקודקוד? אתה לא חושב בהיגיון!"

תומר אזר את כל הכוחות שהיו לו ואמר: "כבר החלטתי

למסל

ראש השנה תשפ"ו. מתחילים נקי.

מבצע אלול בעסקו

מתקנים עכשיו על המכשיר שלכם סינון איכותי של עסקן ונהנים מחברה חזקה ואמינה ושרות הלקוחות הטוב ביותר!

149 ₪ בלבד במקום 299 ₪ ברכישת מנוי שנתי

התקנת סינון במכשיר מסונג בחצי מחיר

שאף פעם לא ניתנה להם."

"אל תצטנע לנו פה, תומר. כל מי שיושב פה בחדר, הסגנית, וכל המורים בצוות, שמענו מגיל אפס את ה'כל מה שילד צריך זה מבוגר אחד שיאמין בו'. ואתה לא רק האמנת בהם. אתה השקעת בהם המון, נתת את הלב והנשמה. אתה חושב ששמעון לא סיפר לי שיום אחד הגעת אליו הביתה ולמדת איתו מתשע בערב ועד חצות למבחן? הוא בחיים שלו לא קיבל ציון מעל שמונים לפני המבחן הזה. אתה הראית לו שהוא מסוגל."

"השיא היה כשנכנסתי אליכם לכיתה אחרי הצלצול של ההפסקה. חיפשתי אותך לתת לך משהו. כמעט התעלפתי כשכולם ישבו בכיתה וקראו את 'סולם גנבים'. לא ראיתי פנים, רק כריכות חצי כחולות חצי צהובות. הם לא שמו לב שכבר הפסקה ונגמר שיעור ספרות, היו שקועים בספר, ועוד אחר כך ביקשו שתביא את הסופר הרב ליאור אנגלמן לכיתה שידבר איתם על הספר. זה חלום, תומר, זה חלום!"

תומר השפיל את המבט ואפילו קצת הסמיק. הוא כל כך היה שמח וגאה בתלמידים שלו. ממש גאה בהם. במסיבת הסיום של השמינית, אחרי שנתיים שהיה מחנך, הורים ניגשו אליו בדמעות ש"הוא הציל להם ת'ילד", סיפרו שכבר הרגישו שהוא על סף נשירה, אבל הוא לא ויתר. הוא נשאר אחרי הלימודים, עשה איתם מיליון שיחות מוטיבציה, וחלק גדול הוא באמת הציל. ולא שתמיד היה הכל דבש, הייתה הפעם ההיא שעדי זרק כיסא על רינה המורה לאנגלית, היד שלה נחבלה קשות, ובמזל רק היד. יום למחרת המורים שבתו ולא היו לימודים בבית הספר, עד

שתתקבל דרישת המורים שעדי יסולק למען יראו וייראו. לא משנה כמה תומר ניסה לשכנע את עדי להתנצל ואולי לשנות את הגזירה, כלום לא עזר ועדי סולק מבית הספר. בחודשים הראשונים תומר שמר איתו קצת על קשר, אבל כשעדי נכנס למוסד נעול לנוער עברייני, תומר הבין שהוא זקוק לעזרה ושיקום שהוא לא יכול לתת לו.

תומר הצליח כל כך בבית הספר, אבל אכל אותו מבפנים הדיסוננס שהרגיש בכל פעם שהגיע לסעודת שבת אצל ההורים. זה היה מטורף. הוא היה מורה מוערך, שיש לו הצלחות וכישלונות כמו כל אחד, אבל מוביל תהליכים, מצליח להרים נערים מהרצפה בתיכון הכי קשה בעיר והופך אותם לבחורים עם תעודת בגרות, עם אופק חיובי. אבל בשולחן שבת דיברו על ההצלחות של החנויות, מי מכרה הרבה השבוע ומי פחות, אלו עסקאות נסגרו, ותיארו את התכשיטים והיהלומים החדשים שהגיעו עם הסחורה החדשה.

תומר ישב מכווץ, מקשיב לכל הדיונים וההתפעלויות. כשהיה דבר תורה או שירים היה מצטרף, אבל על העבודה שלו הס היה מלדבר. הוא היה ממש רוצה להתיעץ ולשתף, מה הייתם עושים אם היה לכם בכיתה ילד שכך וכך? רצה לספר על הטיול השנתי שהיה לו השבוע, אבל זה היה לגמרי מחוץ לשיח. כאילו אין לו עבודה, כאילו אין לו מקצוע בחיים.

הכי נורא היה להרגיש שאבא שלו מתבייש בו. לפני ראש השנה שלחו בקבוצה המשפחתית את התמונה מהרמת הכוסית לשנה החדשה במשרד, שולחן מלא בכל טוב ותמונה נוצצת של כל המשפחה וסגל

תְּכִלָּה לֹא הָלָה

רחל טאוב

בְּכֹל שָׁנָה פֶּשְׁהָיִין מְשָׁאִיר
טְפוֹת שֶׁל נוֹפֵי כְּנֵרֵת רִטְבִּים
עַל לְבִי,

וְעֵנְנִים שֶׁל רְמִזֵי אֱלוֹל מְתַאֲסָפִים
לְקוֹל תְּקִיעוֹת וְלִהְדֵהוֹרֵי הַשְּׂבָרִים.

כְּשֶׁתִּיקִים עֲמוּסֵי גִלְגָּלֵי יָם
וְקַפְסָאוֹת אֲבִטְיָחִים,

מְתַכּוֹלֶתֶם מְתוֹרְקָנִים,

וּמְמַלְאִים כְּרֶסֶם בְּכִלֵי כְּתִיבָה וּקְלָסְרִים,

תְּפִלָּה גְדוֹלָה נְאֻמְרֵת בְּלַחֲשֵׁה

בֵּין מַעְרָף שַׁעוֹר פְּתִיחָה

לְרִשִּׁימַת תְּלִמִּידִים חֲדָשָׁה.

שֶׁרַק הַלֵּב יִהְיֶה מְכִיל וּפְתוּחַ,

שֶׁהַדְּבוּר יִהְיֶה מְתוֹן וּבְאֶרֶךְ רוּחַ,

שֶׁכָּל הַזְּמַן לִנְגַד עֵינֵי אֶרְאָה נְשֻׁמוֹת טְהוֹרוֹת

וְדִלּוּגֵי יִהְיֶה עָלַי אֶהְבֶּה בֵּין שְׁנֵי תַּפְקִידֵי:

לְחַנֵּךְ וְלִהְיוֹרֵת.

בְּמַקְצוֹעַ שְׁלִי אֵין הָלָה מְנַצְנֶצֶת מֵעַל הָרֹאשׁ

וְלֹא מְרוֹיַחִים הוֹן.

אֶךְ לְגִדְלֵךְ פֶּה דוֹר מְפַעֵם בְּאֶהְבֶּה צְרוּפָה

זוֹ זְכוּת,

זֶה חַיִּים

וְזֶה הַמּוֹן.

העובדים עם כוסות לחיים ביד. כולם היו שם חוץ ממנו. אפילו בני הזוג והאחיניים. הוא הסתכל על התמונה ונעשה לו חמוץ... הוא הרגיש שלם, אבל כל כך בחוץ. במיוחד כשנכנס להרמת הכוסית בחדר המורים שלו. בקבוקי מיץ ענבים, ופלים וסוכריות דבש עיטרו את השולחנות שאפילו לא טרחו לשים עליהם מפה כי עוד רגע כבר מתחיל שיעור...

שלא תבינו, לא היה פה כלבא שבוע שהדיר את בנו מהנכסים. החתונה של תומר עם אדווה הייתה יפה ומכובדת, באולם מפונפן עם כל המי ומי. ההורים קנו להם דירה גדולה וחדשה במרכז העיר ולא החסירו מהם דבר, כולל סכום חודשי שהכניסו להם לחשבון מדי חודש. אבל זה לא מה שעניין את תומר, זה לא מה שהוא באמת היה צריך. אמנם הוא אף פעם לא התלונן על כך שאין להם משכנתא על הראש, והוא לא היה צריך לחשב את כל השורות בתלוש המשכורת כמו שהחברים שלו המורים היו עושים בהפסקות, הוא לא היה פותח את התלוש אפילו... מה שהיה לו חסר בעצמות זה חוסר ההערכה, הזלזול בבחירה שלו, במה שהוא מאמין בו. זה צרם לו ולא נתן מנוח. הרי המוטו בחיים שלו זה להיות תמיד בגישה של אמון בנער, בבחירה שלו, בדרך שלו, "אז דווקא שם, דווקא שם אני מרגיש שאני מאכזב. אוף".

"תומר, אתה יודע למה קראנו לך?" ורדה המנהלת חייכה חיוך שתומר לא ידע לזהות את פשרו, הוא הסתכל על סוללת האנשים החשובים שישבו בחדר שלה והקשיב. "אז ככה, התכנסנו כאן היום אחרי שלפני חודשיים כחמישים הורים כתבו לנו שהם ממליצים עליך לקבל את פרס 'מורה המאה'. הגשנו את המועמדות שלך, ואכן קיבלנו תשובה שאתה נכלל ברשימה המכובדת

הזו של המורים המצטיינים. אין ראוי ממך, תומר. כל הכבוד. התיכון שלנו זכה, לא רק אתה".

תומר גמגם ולא ידע מה להגיד. הוא בסך הכל עשר שנים במערכת החינוך, הוא חשב שרק מורים ותיקים הרבה יותר מקבלים את הפרס הזה. "וואו. תודה. זה באמת מרגש. מעולם לא חשבתי ש... שתבינו, אני עושה את הכל שלא על מנת לקבל שום פרס, רק באמת כי אני אוהב את התלמידים וכל כך רוצה שיצליחו, לא חיפשתי שום הוקרה. יש כאן מורים ותיקים וטובים ממני. לא נעים לי".

"אנחנו יודעים תומר, אנחנו יודעים. רק תרשום לפניך את התאריך של הטקס הגדול שיתקיים בירושלים, ותגיד כמה כרטיסים אתה צריך לאורחים שלך".

המילים האחרונות של ורדה המנהלת הדהדו באוזניו כל הדרך הביתה. כמה כרטיסים אני בעצם צריך? אדווה תגיע לבד. את שני הקטנים היא תשאיר אצל אמא שלה, זה לא בשבילם הטקסים האלה. בעולם נורמלי, הייתי מתקשר עכשיו בהתרגשות לאבא ואמא, לאחים שלי, אבל אני לא בעולם נורמלי... כשהוא סיפר לאדווה, היא התרגשה מאוד לכמה רגעים ורצה להכין בקבוק. תומר יצא למרפסת, הוא התיישב על הכיסא, הרים רגליים על ההדום, הרוח נשבה בפניו, ואז משום מקום דמעה התגלגלה לו על הלחי, חוצפנית כזו, מורכבת, מלוחה מתוקה.

היה נשמע לי פשוט... פשוט מדי. הנחתי עליך את החלום הנוצץ שלי, ולא הבנתי שיש ניצוצות גם במקומות אחרים שבעיניי שלי הם מאוד אפורים. אבל טעייתי, ואני לא סתם אמרתי בסרטון שאני גאה בך. אני באמת גאה בך. מאוד."

"וואו, אבא, אתה לא יודע כמה זה חשוב לי מה שאתה אומר. רק שתדע, שזה רק נדמה לך שאנחנו לא באותו עסק. חומר הגלם שלנו הוא בעצם מאוד דומה. אתה מתעסק ביהלומים וגם אני... כל אחד והיהלומים שלו."

באמת חשבת שאתה תגיד לי שאתה צריך רק כרטיס אחד לאדווה ואני לא אעשה עם זה כלום? "כל האחים של תומר חיבקו ועטפו. "באנה, אח שלנו, שיחיקת אותה!"

אביגדור ניגש לתומר ואמר לו באוזן שכולם חוזרים הביתה, יסיעו את אדווה לאמה שלה להיות עם הקטנים, אבל הם הולכים לעשות תיקון. בתוך רבע שעה אביגדור ותומר ישבו בבית קפה, תומר הזמין שקשוקה ופוקצ'ה כי היה מת מרעב. אביגדור הזמין, איך לא, כוס יין כדי לפתוח את התיאבון. "תראה תומר, הדבר שחזר שוב ושוב כשסיפרו לנו עליך כמורה, היה האמונה שלך בתלמידים שלך. אני מודה, לא מספיק האמנתי בך, או לא רציתי להאמין, חשבתי שאני יודע מה טוב בשבילך, מורה

תומר ישב על הבמה ושמע סיפורי ניסים ונפלאות על כל המורים שלפניו. בעוד רגע קט יקראו בשם שלו. "תומר שטרן" קרא המנחה והמשיך, "תומר הוא מורה בתיכון 'טשרניחובסקי'. הוא מחנך מסור ומורה לתנ"ך, היסטוריה וספרות...". בסרטון שהוקרן סיפרו תלמידים מהעבר ומהווה על המורה האהוב שלהם ועל הפסגות שהוא עזר להם לכבוש, על כך שבזכותו עברו בגרות ועל החיים שהוא שינה להם. גם המנהלת ורדה אמרה מילים חמות עליו, אבל שום דבר לא הכין אותו שהדובר האחרון בסרטון יהיה... אבא שלו. כפות הידיים של תומר החלו להזיע ממש כמו אז בבית הקפה, והרגל שלו התחילה לרקוע באופן בלתי רצוני.

"תומר שלנו", אמר אבא על המסך, "בשבועות האחרונים, מאז שקיבלת את ההודעה על הזכייה בפרס, הגיעו אלינו המון סיפורים על הדברים הגדולים שעשית בעשור שבו אתה משמש בתפקיד שלך... מורה. אנחנו מלאי התפעלות מהמסירות שלך, רואים שאתה עושה את העבודה שלך מכל הלב ואנחנו מאוד מאוד גאים בך". אמא של תומר שישבה גם היא ליד אבא הוסיפה: "אין כמוך, תומר, אתה מדהים, מורה לחיים, עלה והצלח".

הלב של תומר דפק בחווקה, כולם מחאו כפיים ותומר ניגש לקבל את הפרס, הצטלם מזווית אחת, ועוד זווית ורצה לחזור למקום. לפתע המנחה אמר: "אנחנו מזמינים את אביגדור שטרן, אבא של תומר, להצטלם איתו גם כן". הראש של תומר כבר ממש הסתחרר, אבל מבין כל האורות והצלמים הוא הצליח להבחין שבקהל יושבת כל המשפחה שלו. אבא שלו עלה על הבמה בחליפה, נתן לתומר חיבוק ענקי והצטלם איתו. כולם מחאו כפיים. בכל זאת, סלב. מבחין זה נראה מראה רגיל של אב ובן שמצטלמים יחד ברגע משמעותי. שכינה שמעליהם יודעת כמה שזה רגע פלאי.

יום הששי

בלימודי התואר השני
במכללה האקדמית הרצוג

הצטרפו לתוכנית ייחודית המתקיימת בימי ששי
בלימודי התואר השני במקצועות היהדות

הוראת מחשבת ישראל - שיח ופרשנות

טובי המרצים
בתחום

למידה היברידית
שבוע מהבית ושבוע מהקמפוס

מלגות והחזר שכל
לזכאים

חדש! תואר שני בשנה אחת

הרצוג. לדעת. לחנך.

לפרטים: 077-9915242 או היכנסו לאתר המכללה: herzog.ac.il

כשנגמר הטקס ותומר ירד מהבמה, ניגשה אליו ורדה המנהלת ואמרה: "חתיכת הפתעה סידרנו לך, אה? אתה

תואר שני במכללה ירושלים

**מובילים במספר הסטודנטים
מבין כלל המכללות בארץ!**

1+1
תעודות נלוות לתואר:
גישור/הוראה מתקנת/תזונה נכונה ועוד

93% מסיימים את התואר השני
מיד בסיום תקופת הלימודים

למידה היברידית
(רוב המפגשים בזום)

מסלולים נפרדים
לנשים ולגברים

תפילת המורה חנה סלם

ריכונו של עולם, אני ניצבת בפניך היום, בפתחה של שנה, להגשים שליחותי, לחנך את בניך אהוביך.

יהי רצון מלפניך, שתזכני להתחדש באמת, חדש כוחותי וכוונותי, שתהא שנה זו דף חדש.

שלא ירדפוני תחושות כישלון, ימי עייפות ויאוש מהשנה החולפת, שלא אתרגל לזכות, לגודל המעמד, שמתקטן שלא בצדק בימים של שגרת משמעת.

עזרני שיהא לבי גלוי, ויראו תלמידיי את כוונת הלב, גם כשאני מציבה גבולות.

עזרני שהערוותי יגדילו, ילמדו שלכל המעשים יש השלכות. זכני שלבי לא ייגרר אחר כעס הפנים, זכני לאהוב כל אחד ואחד מתלמידיי באופן שווה.

זכני לראות גם את מי שטוב לו בכיתה, התלמידים 'הנעלמים' מהסיבות הטובות.

זכני לתת גם להם מקום, שלא יהיו מובן מאליו.

זכני לא לוותר אפילו במחשבה, על בניך המתקשים יותר, זכני שלא אבהל מהתנהגותם, שלא יהיו מסכים ביני לבינם.

זכני שיזכרו אותי כמי שלא התייאשה, שיזכו להוציא מהכוח אל הפועל את כישרונותיהם, שהקושי שהם פוגשים לעיתים יהפוך עם הזמן לניסיון, חכמת חיים.

זכני למצוא חן בעיני תלמידיי, זכני למצוא את החן שבכל אחד ואחד מהם.

זכני למצוא חן גם בעיני עמיתי, שנוכה לשמוח בהצלחות, נרבה אהבה ואחוה.

שאזכה לדייק את שיטת הלימוד, שתתאים גם למתקשים, תן ליליבי לחזור ולהסביר גם 'בפעם הנוספת' הזו שעושה את כל ההבדל בין תלמיד מתייאש למי שמצליח, מבין.

זכני להאדיר את הילדים בעיני הוריהם, שיצאו ההורים מאספה או משיחות עדכון עם לב גאה, עם אמונה ורצון באפשרות להתקדם, עם אמונה גדולה בשליחותם, בטוב שבהם ובבניהם.

זכני שלא אתגאה, שלא אחשוב מחשבה רעה על אחד מתלמידיי, על אחד מההורים, שלא אתנשא על ההורים הצעירים יותר, שלא אתייאש מהמנוסים, שאזכה ללמוד מכל אחד מהם, לדלות מניסיונם חכמת חיים, לזכור שכולנו תלמידים, בבית הספר של החיים.

יהי רצון שלא אכשל, להאשים תלמיד שלא בצדק, זכני במצב של ספק לומר את המילים הנכונות שילמדו את הלקח, גם אם לא הצלחתי לגלות מי התחיל ומי אשם.

זכני שלא אתעלם, גם אם לא עליי לגמור את המלאכה, זכני גם להגן על הלב שלי, שלא אפגע.

זכני לזכור שהזמן עובר, והדור עובר, ושליחות של חינוך ילדי ישראל בימות המשיח אין לאף אחד אחר.

זכני בסוף כל יום לימודים, במיוחד בימים הארוכים יותר, בימים מאתגרים, לחזור לביתי וילדיי עם כוחות חדשים, שאזכה להאיר גם להם פנים, לזכות להיות אמה טובה, גם כשהסביבה לא מחלקת ציונים, גם בחדרי חדרים.

יהי רצון שאזכה בכל יום מחדש, להרגיש מעט כמו היום, מעט כמו עכשיו, פרפרים בבטן ולב נרגש.

שמחת הזכות ויראת המעמד.

ובעיניים לחות מהודיה, אשא תפילה להיות ראויה ללמד, לחנך את בניך אהוביך,

לחנך את ילדי ישראל.

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי.

שנה אחת! < יום בשבוע

החזר שכר לימוד לזכאי משרד החינוך

**ניהול וארגון
מערכות חינוך**

עיצוב זהות וסימולציות בניהול
+ תעודה בהוראה מתקנת

**הוראת תושב"ע
ומחשבת ישראל**

לנשים - ביבליותרפיה
+ תעודה בכלי גישור

גברים - מנהיגות רבנית
+ תעודה רבני קהילות

**הוראת
מתמטיקה/מדעים**

דגשים טכנולוגיים - מעשיים
גישות מתקדמות

יעוץ חינוכי

יעוץ בית ספרי / פרטי / קהילתי
+ תעודה הדרכת הורים טיפולית

*לימודים עד פסח תשפ"ז

לפרטים על התואר השני:

02-6750715/736

rishumsheni@michlalah.edu

מכללה ירושלים, רח' ברוך דובדבני 36, ירושלים

עם הסליחות

איתי אסמן

בשלב מסויים כל הכיפות שחולקו נגמרו, ומש"ק הדת היה צריך להביא חוברות סליחות נוספות - מה שמוכיח שרוב מי שהגיע למעמד הזה לא חובש כיפה ביום יום. היו גם חיילים שאמרו לי שזו פעם ראשונה שהם מגיעים לבית הכנסת היה מעמד מרומם ומרגש מאוד, הרבה שנים לא זכור לי דבר כזה. הלבבות היו מאוד פתוחים, החיילים השתתפו בשירים ובפיוטים, והיה חיבור מאוד חזק בין החיילים עצמם, וגם בין החיילים לקב"ה.

הרגשתי שאחרי המעמד הזה הולכת להיות בע"ה שנה טובה יותר, שנה שנצח את אויבינו, שהפצועים יחלימו והחטופים ישובו.

החודש שאנחנו נמצאים בו מיוחד מאוד, רוח התשובה מרחפת בו, מי שמחובר לעם ישראל החיישנים שלו חזקים יותר וכך גם הרצון לשוב בתשובה. מה שתוארתי כאן לא קרה בגללי, וזה לא היה רק בבסיס שלי אלא בבסיס רבים ובבתי כנסת וקהילות רבים במדינת ישראל.

צריך לדעת שאת רוח התשובה מי שמעורר זה הקב"ה, מה שמוטל עלינו זה להזמין אנשים לבית הכנסת, לתלות פלאייר בכניסה לבניין, לכתוב שם שכולם מוזמנים, לארגן כיבוד קל, לדאוג למקומות ישיבה, להביא עשרות

כיפות ולשים אותן בכניסה, להביא סידורי סליחות ולהושיב אנשים ליד כל אדם חדש שמגיע לבית הכנסת כדי להסביר לו מה עושים בכל שלב.

יש הרבה מאוד הסחות דעת בתקופה הגדולה והנוראה שאנחנו נמצאים בה, הדבר הכי מרכזי שקורה כאן במדינת ישראל זו תחיית הקודש, זה התהליך שבו יהודים רבים מבקשים לשוב אל ה' ומחפשים את הדרך. הם זקוקים לסיוע והכוונה, הם מחכים שנציע להם. בואו נעזוב את הסחות הדעת, ונתעסק במה שחשוב, בעיקר בחודש אלול. זה יביא את הניצחון האמיתי והגאולה השלמה במהרה בימינו אמן. asmanitai@gmail.com

השבוע התחיל חודש אלול, חודש הרחמים והסליחות. יהודים רבים נוהגים לפקוד את בתי הכנסת בחצות הלילה או באשמורת הבוקר כדי לבקש סליחה מה' יתברך על החטאים והריחוק ממנו, ולבקש בעיקר קרבת ה'. זכיתי להיות באחד מבתי הכנסת בבסיסי צה"ל במעמד הסליחות.

במהלך היום עברתי בין הלוחמים, והזכרתי למי שמעוניין שיש בלילה סליחות, התחלתי לשיר לידם "בן אדם מה לך נרדם" והם המשיכו לשיר יחד איתי.

באלול גם האשכנזים רוצים להיות מסורתיים

השיר והניגון הזה מעוררים את הגרסא דינקותא, את ההליכה שלהם כילדים יחד עם אבא או סבא לסליחות באלול בבית הכנסת של הקהילה שלהם, זהו זיכרון נעים ומתוק. לאחר מכן הבאתי להם חוברת כיס של הסליחות, עם עיצוב מאוד יפה של הרבנות הצבאית והם מאוד התרגשו. הבאת החוברת הייתה סוג של "כרטיס כניסה למעמד", הזמנה אישית. גם בלי חלוקת החוברת הם הבטיחו לבוא, אך היא עודדה ועוררה אותם עוד יותר לבוא. בנוסף לכך, חלוקת חוברת הסליחות יצרה שיח בין החיילים ששאלו "מה זה" והיו כאלו שהגיעו בשם הסקרנות. ניגשו אליי שני קצינים לא דתיים לשתף בתחושות אישיות, קצין אחד אמר לי שהוא מרגיש רחוק ורוצה להתקרב,

שאלתי אותו מה הרקע שלו ביהדות והוא אמר שאין לו שום רקע, כי הוא חילוני מצפון תל אביב. זה מאוד הפליא אותי שהוא השתמש במושגים 'קרוב' ו'רחוק' במושגים של יהדות כאשר אין לו רקע בתחום. וקצין נוסף בא אליי וביקש שאסביר לו מה זה סליחות ולמה עושים את זה. גם החיילות ביקשו להגיע ולהצטרף, הן שאלו אם יש עזרת נשים, ועניתי בוודאי שיש ב00:30 בית הכנסת היה מפוצץ. אמרתי שם כמה דברי התעוררות לפני שהתחלנו, דיברתי על כך שנתפלל מעומק הלב ונתחבר מחדש לקב"ה עם כוונה רצויה וכמה ידו פשוטה לקבל שבים. לאחר מכן בית הכנסת המשיך להתמלא. היו גם חיילים שעמדו מחוץ לבית הכנסת, ואף נפתח בניין נוסף.

להצטרפות לקבוצת וואטסאפ
של טיפ יומי לקירוב
נא לשלוח הודעה ל-052-566-5005

גם אתם יכולים להפיץ תורה!
להצטרפות לצעירי ראש יהודי
054-839-3457

מכירים בעלות תשובה או בדרך? הפנו אותן!
למדרשת שושנת אביב בתל אביב.
יעל 053-367-3434

דרוש/ה מנהל/ת
לארגון 'צעירי ראש יהודי'
+22 • נסיון הנהגה ויזומה • ראש גדול
הצבה ועמידה בייעדים • היקף משרה 70%-100%
קואליציה את מהפכת התשובה!
לפרטים והגשת מועמדות:
054-8393457
קו"ח במייל:
hinenyry@gmail.com

לקראת הוצאת מהדורה נוספת לספר "אורות התשובה"
דרושה תרומה / הנצחה / הקדשה
לפרטים:
052-5665005 רחלי

10 ספרי קומיקס ילדים ב-485 ₪
"הגיע הזמן"
כולל משלוח עד הבית
להזמנות:
www.roshy.org
052-6791122 | 052-5665005

כשהגוף מדבר עם הלב

מסע הריפוי שמאחורי המחלה

מה הקשר בין סוכרת לחיבור ללב, ואיך טרשת נפוצה מלמדת על כוחה של אמונה. שתי נשים המתמודדות עם מחלה כרונית, מגוללות איך המשבר הגופני שנפל עליהן באמצע החיים הפך לשליחות חייהן • וְשָׁב וּרְפָא לוֹ

יעל בנימין

חסדים עטופים בד"ן

הסיפור של איילת השחר אסטרייכר, תושבת אלעזר שבגוש עציון, התחיל גם הוא בסימפטומים גופניים לא פשוטים כמו ראייה כפולה, סנוור קיצוני שאילץ אותה לחבוש משקפי שמש אפילו בתוך מבנה סגור, והשיא היה הירדמות של כל הצד הימני של הפנים, "כאילו שקיבלתי מלא זריקות של רופא שיניים". אך זמן עד שהיא אובחנה כסובלת מטורשת נפוצה. "יש לי טרשת נפוצה התקפית הפוגתית, כלומר שהיא באה והולכת. כל פעם יש התקף אחר, באופן נורא נורא יצירתי", היא אומרת בהומור שמלווה אותה לאורך כל הדרך, ובהחלט עוזר לה לעבור את המסע הזה. "התחלתי עם ריפוי באמצעות ניקוי רעלים, שזה אומר תזונה מאוד מוקפדת. בסוף אותה שנה הרגשתי יותר טוב, אבל המחלה לא נרפאה וההתקפים חזרו, ובעצם אני במסע ריפוי עד עצם היום הזה".

על פי רוב אני משתדלת להימנע מגלישה ברשתות החברתיות, אבל דף הפייסבוק של איילת השחר נתן לי תחושה של הצצה לאחריית הימים, מתוך מרחב של אופטימיות והשראה. אם לכל אדם פחות או יותר יש רשימת חלומות, ולצידה רשימת תירוצים שמסבירים למה החלומות האלה לא מתקדמים לעבר הגשמה, המפגש עם התוכן של איילת השחר יכול בהחלט לתת מבט אחר על המשוואה הזו. כי למרות כל ההתמודדות, ההתקפים שלא מודיעים מראש או מבקשים רשות להגיע ומסע הריפוי שדורש התמדה וזמן, היא לא מפסיקה ליצור: ספרים, קלפים ותוכן מעצים. "המחלה שלך היא לא נגדך. היא הזמנה להתעורר ולעלות לרמה הבאה שלך", היא אומרת שם באחד הסרטונים. כשהיא עונדת שרשרת ועליה המילה 'בריאה' עשויה מאותיות של כסף. איילת השחר בהחלט חיה את הדברים שהיא מדברת עליהם. "אני משתדלת להיות תמיד קשובה למה שקורה איתי, ולכן מהרגע הראשון הבנתי שיש לי כאן שיעור ללמוד".

"התובנה הראשונה שלי עם התפרצות המחלה, הייתה שאני צריכה לנוח יותר", היא מסבירה את שלבי תהליך התשובה האישי שלה. "עד אז, הייתי מאוד ממוקדת בעסק שלי, שאמנם תמיד ראיתי בו שליחות - אבל גם שליחות לא צריכה לבוא על חשבון אורח חיים שפוי ובריא ושעות שינה מספקות. הרגשתי שאני צריכה להתחזק באמונה וביטחון ולסמוך על ה' שמה ששלי יגיע אלי. אבל מעבר לכל זה, ההבנה הכי משמעותית היא שקיבלתי את המחלה הזאת בשביל השליחות שלי, בשביל לעזור לאחרים שמתמודדים עם מחלות לא פשוטות, ושואלים את עצמם בדיוק את אותן שאלות שאני שואלת".

ר' נחמן אומר: "כי עיקר האלוקות בלב, ויכול לידע עתידות על ידי מה שליבו אומר לו, שהם דברי ה' ממש". איילת השחר חוותה את התגשמות המילים האלו בצורה עוצמתית ביותר. "עם השנים, התחלתי לדבר עם ה' יותר ויותר. לפחות חמש דקות של התבודדות

ה' אזי הדרך שמראין לו התרחקות - וכמו שזה עובד בנפש, כנראה כך זה גם בגוף. תנועת ה'יצוא ושוב' היא תנועה ששייכת לכל הרבדים שלנו. הרוחני והגשמי, כמו גם הפרטי והכללי. חצי שנה מתחילת התהליך, שרה חוותה 'שוב' גדול כשכל התסמינים חזרו. "זה היה ללא ספק קשה מאוד ואף מייאש, אבל לא נתתי לייאוש לייאש אותי...". היא אומרת בחיך. "אחרי הנפילה הראשונית קמתי, והבנתי שהעבודה שלי צריכה להעמיק יותר. מהנקודה הזו יצאתי למסע ריפוי שנמשך עד היום".

"אני מאמינה שה' מדבר איתנו דרך כל מיני סימנים", היא מסבירה את התפיסה שמובילה אותה. "זה יכול להיות אירועים שונים, אנשים שאנחנו פוגשים, מחלות או כל דבר אחר. הקב"ה לא שולח אלינו שום דבר סתם. אז כשהסכרת חזרה בפעם השנייה הבנתי שכנראה לא הבנתי עד הסוף את המסר,

רכשתי את המזרקים
הנדרשים על פי
הוראות הרופא, אבל
במקביל התחלתי
לערוך מחקר עומק
על המחלה הזו, מתוך
אמונה עמוקה שאין
דבר כזה מחלה ללא
ריפוי. הרגשתי שזה
לא נחת עלי סתם,
כי אין סתם. יש כאן
דיבור מאת בורא עולם
שמאותת לי לעצור רגע

ולקחתי את המסע הזה יותר ברצינות. הרגשתי שקיבלתי 'ברקס' מהחיים, ושלא מספיק רק פעולות טכניות כמו שינוי תזונתי או פעילות גופנית, אלא נדרשת גם עבודה פנימית עמוקה ורוחנית. הבנתי שחייתי עד אז בצורה לא נכונה. לא עסקתי בשליחות המדויקת שלי, הייתי אישה קורבנית עם קושי בשחרור שליטה, פעלתי המון דרך השכל ופחדתי להתחבר לרגשות שלי. גם עבודת ה' שלי הייתה שכלית", היא משתפת מעט מחייה של 'שרה הישנה', "עשיתי דברים כי צריך, כי כך גדלתי וזהו. היום אני יכולה לומר שהייתי מנותקת מהקב"ה, והמחלה החזירה אותי אליו ובגדול".

כל תחילתו של חודש אלול, צפה ועולה תורת התשובה המופלאה של הרב קוק זצ"ל. "בתשובה הטבעית יש שני חלקים", הוא כתב. "תשובה טבעית גופנית ותשובה טבעית נפשית". לרגל יום הסתלקותו שחל השבוע בג' אלול, נפגשתי עם שתי נשים שחיות את הדברים בגוף ובנפש: מסע הריפוי שלהן הפך למסע תשובה - גופנית ורוחנית כאחד.

"בגיל 30 התחלתי להרגיש חולשה, המון עייפות ויובש בפה", מספרת שרה שהרבני, אמא לשלושה מבית שמש. "הכרתי את התסמינים מההריון של הבן שלי שבו הייתה לי סכרת הריון. הבנתי שהסכרת חזרה ובלית ברירה חזרתי לרופא. גיליתי שהסוכר בשמיים, המדדים מאוד לא מאוזנים. הרופא מיד שלח אותי לשנות את התזונה ולהתחיל לקחת תרופות. חשבתי לתומי שמדובר בסכרת סוג 2 ושעם תזונה ואיזון תרופתי המצב ישתפר מיד, אך לאחר סבב בדיקות נוסף הרופא בישר לי בסבר פנים חמורות שהסכרת היא מסוג 1, כלומר: הלבלב שלי בדרך לדעיכה איטית. אני אישה צעירה. כל החיים לפניי", שרה נזכרת ברעד במחשבות ובתחושות שמילאו אותה באותם רגעים. "איך יכול להיות שאצטרך להיות צמודה למזרק האינסולין במשך כל חיי?!"

אחרי ההלם הראשוני, שרה התאוששה. "לא הסכמתי לקבל בשום אופן את הרעיון שזהו מצב. הבטתי לרופא בעיניים והבטחתי לו שבעז"ה אני אצא מזה. בינתיים, רכשתי את המזרקים הנדרשים על פי הוראות הרופא, אבל במקביל התחלתי לערוך מחקר עומק על המחלה הזו, מתוך אמונה עמוקה שאין דבר כזה מחלה ללא ריפוי. הרגשתי שזה לא נחת עלי סתם, כי אין סתם. יש כאן דיבור מאת בורא עולם שמאותת לי לעצור רגע את כל מה שעשיתי עד היום, כי הגיע הזמן לשינוי".

שרה ואני הכרנו דרך קבוצת ווטסאפ משותפת לאנשים שנמצאים במסע להחלמה מסכרת נעורים, עימה גם אני בחרתי להתמודד בדרך של ריפוי טבעי. חלק מחברי הקבוצה מאוזנים ללא תרופות בכלל, חלק צורכים אותן באופן חלקי וחלק באופן מלא, אבל המכנה המשותף הוא שכולם מאמינים שלמרות כל התחזיות הקודרות - יש דרך החוצה. "השינוי הוא גם רוחני וגם טכני", היא מסבירה את התהליך. "שינתי את התזונה שלי מהקצה לקצה, התחלתי להתמיד בפעילות גופנית, והלכתי לטיפולי גוף-נפש שונים שהסבירו לי את השורש התודעתי של המחלה. תוך חודש וחצי התאזנתי לחלוטין, ברמה כזו שהיה אסור לי להזריק אינסולין. הרופא הנדהם אמר לי בהתרגשות שהוא רוצה לתלות את הבדיקות שלי על הקיר כדי לתת תקווה למטופלים האחרים שלו".

אבל אחרי האופוריה הגדולה של תחושת ההצלחה שבהשגת יעד שנראה בלתי אפשרי, קרה מה שקורה בדרך כלל בתהליכים מהסוג הזה. ר' נחמן אומר: "כשאדם נכנס בעבודת

התורה. החיים. הלימודים.

במרכז

המדרשה להוראה - אוריה בגבעת שמואל
בראשות הרב יהושע שפירא והרב ברוך סליי

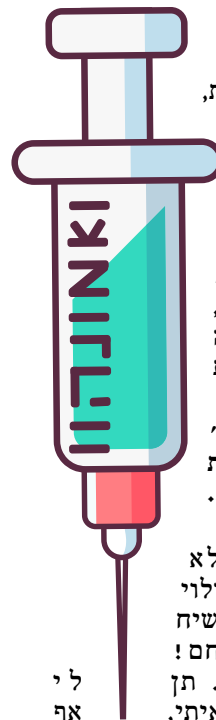
תפילה + תורה בחינוך בשלושה ימים

מערך הסעות מהמדרשה | דירת מדרשה בגבעת שמואל

הצטרפי לחבורת קודש במרכז הארץ
וצאי לדרך ברוח גדולה

בואי להכיר!

בשיחה או בכתיבה, בכל יום. לאט לאט נבעו בתוכי הבנות חדשות שראיתי אותן כתשובות משמיים. את המכתבים שכתבה לריבוננו של עולם, איילת השחר מתכננת להוציא לאר בתור ספר. "הייתי כותבת, בוכה ומביעה את כל הפחדים שלי, והרגשתי שריבוננו של עולם עונה לי תשובות מרתקות. בעלי תמיד צוחק עליי שאני מסיימת התבודדות ואני באה אליו עם משפט קבוע: 'אמרתי כך וכך לבורא עולם, ואז הוא אמר לי...'. יום אחד הוא העלה רעיון שאולי אעשה משהו עם כל התשובות האלה". איילת השחר אימצה את הרעיון בחום, ובעזרה בקרוב תוציא גם ערכת קלפים שקוראים לה "ואז הוא אמר לי", המכילה "תמצותים של מתנות מהשם יתברך", כהגדרתה.

כשיש לנו התמודדות כלשהי, אנחנו מרגישים שה' מתגלה אלינו במידת הדין. וכשאנחנו מבינים את הטוב שצמח מתוך הניסיון, הדין הופך לרחמים... מה היה הרגע שבו חווית את השינוי?

"אני מרגישה שקיבלתי את הדין, לא התווכחתי איתו", איילת השחר משתפת בגילוי לב. "אמנם היו ימים שהפחד הציף אותי, והשיח שלי מול ריבוננו של עולם היה: 'אבא תרחם! יש לי עוד שליחות לעשות בעולם הזה. תן כוח להתמודד...', אבל תמיד הרגשתי שה' איתי, פעם לא היה בי כעס כלפיו מצד אחד, ומצד שני גם רגשות אשמה או מחשבות של 'מה עשיתי שמגיע אליי הדבר הזה?...'. אני משתדלת ללכת לאורך כל הדרך עם ההבנה שאם זה קרה, זה לטובתי. כמובן, אני רוצה לקחת אחריות על מה שאני צריכה לתקן בעולם הזה, אבל לא ממקום של דין. זה לא שאני מלאך", היא מבהירה בחיוך, "אני בת אנוש ולפעמים מאוד קשה לי. יום אחד היו לי כמה התקפים רצופים, עד שצעקתי: 'אוף! ואז נזכרתי במשפט 'אל תגיד אוף, תגיד פרק ק'! אמרתי 'מזמור לתודה', ומשהו כבר התחיל להתרום... לפעמים אני אומרת 'מזמור לתודה' גם עם דמעות, אבל אני אף פעם לא מרימה ידיים".

"בשנתיים הראשונות למחלה המשכתי להעלות סרטונים בנושא של התפתחות אישית ואהבה עצמית, בלי לדבר על עצמי ועל מה שעובר עליי", היא מספרת. "והרגע שאפשר לשים עליו את האצבע ולהגיד ששם הדין הפך לרחמים, זה הרגע שבו הבנתי שדווקא בגלל שאני עוברת את מה שאני עוברת, פתאום הקול שלי נשמע הרבה יותר. עד אז דיברתי בהרבה אופטימיות על הטוב שקיים במציאות, אבל הרגשתי שלא כל הלבבות פתוחים לשמוע. הנחתי שאנשים חושבים לעצמם 'בטח החיים שלה תותים והכל טוב אצלה, אז קל לה לדבר על הטוב'. אבל אחרי שחוויתי אתגרים קשים, ועדיין אני ממשיכה לדבר על הטוב, זה כבר יותר אמין. עכשיו אני כבר עולה מדרגה", היא אומרת בהתרגשות, "כי מה שעובר עליי הוא לא רק שבביל התיקון

טיילתי בחוף הים, כשאחת מעדשות משקפי השמש שלי מכוסה בנייר דבק אטום וצבעוני, כדי להקל על תחושת הסחרור. לקחתי את המצלמה וסיפרתי על מה שעובר עליי, אבל עם חיוך. הרגשתי פתאום שהטרשת הנפוצה הופכת אותי להיות עם רמקול ביד, שיש לי הרבה יותר יכולת להגיד לעולם שיש כאן טוב ויש על מי לסמוך

בואו נפתח את זה

יום פתוח << חמישי | יא' באלול | 4.9 | 16:00-18:30

באקדמית לחינוך גבעת ושינגטון

לצפייה בסרטון המלא
 על החוויה בגבעת
 סיקרו את הקוד

האוצר מתחת לגשר השבור

אחרי תחושת ההצלחה והסיפוק שהיו לנחלתה, שרה נתקלה שוב בסלע ענק ובלתי צפוי שעמד בדרכה. "כעבור שלוש שנים, כשהתחלתי להרגיש שהחיים סך הכל שגורתיים, הגיע המשבר הגדול של חיי. באותם ימים התנהל שיח ציבורי בנוגע לדמות מוכרת שהייתה קשורה בסדרה של פגיעות, והתחלתי להרגיש שהשיח הזה מעורר אצלי זכרונות ילדות שהיו חבויים לחלוטין. בהתחלה ניסיתי להדחיק, לא רציתי להאמין לעצמי", היא אומרת בחלחלה. "אבל הפלשבקים היו כל כך חזקים ואמיתיים שלא יכולתי להתעלם מהם. הגילוי הזה טלטל את עולמי ופירק את כל מה שחשבתי שבניתי עד אותו יום. הבנתי שגם אני נפגעת בילדותי, ועוצמת הכאב הבלתי נסבל גרמה לכך שאדחיק את המידע הזה במשך שנים רבות.

"התחלתי טיפול רגשי ממוקד טראומה, התמסרתי אליו ונאחזתי בו חזק. למרות הקושי, עדיין הייתה בי ידיעה פנימית שיהיה בסדר ושאני עכשיו עושה מהפך שורשי בחיי. פתאום הבנתי בצורה הברורה ביותר למה המחלה הגיעה! הייתה בי טראומה מודחקת שהגוף שלי כל כך פחד שאגלה אותה ולא אוכל להתמודד איתה, ולכן הוא השקיע את כל האנרגיות בהדחקה, עד שהפצצה המתקתקת התפוצצה בצורת מחלת הסכרת".

הסטטיסטיקה אומרת, שכשישיש אחוז מנפגעי טראומה יחוו צמיחה פוסט טראומטית. משמעות המושג היא לא רק ברמת האמונה שהכל לטובתי. מדובר על אנשים שממנפים את האנרגיה של הטראומה, וחווים מכוחה שינוי חיובי בחייהם, ממש כמו שאומר הבעל שם טוב "שהרע הופך כסא לטוב". שרה היא ללא ספק חלק מהסטטיסטיקה האופטימית. "בשלב הזה הגיע שוב משבר אמונה מול ה'. עלו לי שאלות של 'איך עזבת אותי כילדה חסרת אונים להתמודד עם זוועות שכאלו?' אבל מתוך התהומות וההסכמה לכאוב את הכאב, לאט לאט גיליתי בתוכי גם תשובות. אני מבינה שבאור עולם היה שם איתי בכל רגע. טראומה זה אותיות: טרם - אור. מתוך הטראומה הקשה הזו, חצבתי את מי שאני היום. מתוך החושך הגדול נדרשתי לגלות את הגדלות והאור שהסתתרו בתוכי שנים רבות מאחורי טראומה מודחקת, ביטחון עצמי ירוד וניטוק מעצמי ומריבונו של עולם".

"היום אני מתחברת אליו מחדש בעוצמה מחודשת", היא מספרת באווירת התחדשות 'אלולית'. "אני חווה ריפוי משמעותי הן בתחום הנפשי מול הפוסט טראומה המורכבת והן בפן הגופני מול הסכרת. בעזרת השליחים הנכונים מחד, ואמונה ביכולת להפוך כל מציאות לטובה מאידך, היום - שש שנים אחרי גילוי המחלה - אני ללא זריקות וללא תרופות. שיניתי את חיי מהקצה לקצה, ואני מודה למחלה שלי שהגיעה כדי להעיר אותי והפכה אותי למי שאני היום". שרה כיום מאמנת עסקית ומלווה נשים לחיים של שפע והגשמה דרך תודעה גבוהה וחיבור לבוּרָא. "השליחות שלי היום היא להחזיק לנשים את המרחב, התקווה והידיעה שלא משנה מה נקודת הפתיחה שלנו וכמה נמוך אנחנו מרגישים, תמיד אפשר להתרומם. מבחינתי, צמיחה פוסט טראומטית זה לא רק מונח מדעי אלא דרך חיים. כדי לקפוץ גבוה אנחנו צריכים קודם כל להתכופף, וכל אדם שצומח מתוך המשבר, הוא באותו רגע חי את המהות שלו. היכולת הזו להפוך את החושך לאור, זו בעיניי המהות של העם היהודי".

ההטבות שלנו

הטבת תואר שני

עד 7,500 ש"ח לחברי ארגון המורים

מועדון ה-100

שנתיים חינם לבעלי ממוצע בגרות 100 לחוגים נבחרים

הנחת יום פתוח

200 ש"ח בדמי הרישום ו- 250 ש"ח בשכ"ל

'חבר מביא חבר'

הנחה של 500 ש"ח בשכ"ל

בן/בת משפחה

10% הנחה בשכ"ל

הרשמה לתואר בהוראה במגוון תחומי לימוד:

חינוך גופני | מוזיקה | חינוך מיוחד | מתמטיקה | אנגלית
 מדע וטכנולוגיה | מקרא | ספרות | גיל הרך | חינוך משלב

קולטים ריבונות בשטח

השבוע נחנך תורן סלולר חדש בגבעת אסף שבבנימין, שמעניק קליטה רציפה ואיכותית עבור תושבי בית אל, יישובי בנימין ואלפי הנוסעים מדי יום בציר 60 ובכביש 466. מדובר במהלך שמסיים שנים של שיבושים בקליטה הסלולרית באזור - נקודת תורפה שהשפיעה על שגרת החיים ועל תחושת הביטחון של התושבים

הפרויקט, שהוקם על ידי חברת סלקום בסיוע מועצת בית אל ובשיתוף משרד התקשורת, מצטרף לתרנים נוספים שהוקמו לאחרונה, כחלק מתוכנית רחבה במסגרתה יוקמו עשרות תרני סלולר נוספים ברחבי יו"ש עד סוף 2026.

ראש מועצת בית אל, שי אלון, הדגיש כי זו "בשורה לאלפי תושבים ומענה בסיסי וחיוני לביטחון ולאיכות החיים. מדובר במהלך כולל כחלק מהכוונה להחלת ריבונות בפועל ויצירת מציאות של משילות"

שר התקשורת, ד"ר שלמה קרעי, הוסיף: "הריבונות ביו"ש נקבעת במעשים בשטח - בהקמת אנטנות ובהרחבת הקליטה באזור. ההתיישבות היא עובדה מוגמרת, זה הזמן לריבונות."

מצוינות אקדמית עם לב חינוכי

האקדמית שאנן מזמינה אתכם להצטרף לשנת הלימודים תשפ"ו ולהנות מהכשרה חינוכית ברמה הגבוהה ביותר במגזר הדתי-לאומי בצפון. יותר מ-95% מבוגרי שאנן משתלבים בהצלחה במערכת החינוך, נתון שהופך אותה למוסד מוביל בהכשרת דור המורים הבא.

המכללה מציעה תשעה חוגים לתואר ראשון וארבעה חוגים לתואר שני, לצד תוכניות ייחודיות להסבת אקדמאים, הרחבות הסמכה ותעודות נוספות. ההכשרה מתבצעת באווירה משפחתית ותוך דגש על "משנת המורנטור" - תפיסה חינוכית עדכנית שפיתחה המכללה בשנים האחרונות.

הסטודנטים נהנים ממלגות, מדרשה לבנות, מערך הסעות נרחב ואווירה קמפוס תוססת. לפרטים והרשמה: 8781* או באתר המכללה

צעדים מעשיים לתשובה גוכנית

"כבר לפני שנים רבות נאמר: 'נפש בריאה בגוף בריא', אומרת שרה לסיים. היום גם המדע מצטרף לידעיה הברורה שגוף ונפש חד הם. כשהגוף חולה, מלבד הטיפול הנדרש עלינו גם לגלות מה השורש התודעתי שנדרש מאיתנו לתקן, וכך גם המחלה תירפא וגם האדם יחיה את חייו בצורה טובה יותר. לעיתים אני מרגישה שכיחודים שומרי מצוות אנחנו נוטים לזלזל בשמירה על הגוף ומתייחסים רק לרוחניות שלנו, אך מבין ארבעת רבדי הבריאה - אצילות, בריאה, יצירה, עשייה, אנו נמצאים בעולם החומר. בעיניי, היא אומרת, "כדי לעבוד את ה' באמת, מתוך המדרגה האמיתית שבה אנו נמצאים, עלינו לתת מקום גם לרוכד הגופני של הנשמה האלוקית שבתוכנו".

"גם מי שלא חולה פיזית, חשוב שישים לב למה שנכנס לגוף שלו", מוסיפה איילת השחר ומתחברת לדברי הרב קוק זצ"ל על התשובה הגופנית. "בעבר היה לי קושי עם הנושא הזה, אבל היום אני מאמינה ומרגישה שלא הובל ולכבוד את הגוף שלנו, זו ממש תחילתה של התשובה". כשהיא מדברת על כבוד לגוף, היא לא מתכוונת דווקא לתזונה נכונה. "אי אפשר להגיע לתשובת הגוף בלי הקשבה, ולכן הכי חשוב זה ללמוד להקשיב פנימה, גם לגוף וגם ללב, ולהיות כנים עם עצמנו. אם נחיה כך, לא נצטרך שום דיאטות כאלה ואחרות ונגיע לאיזון, לשמחה ולקרבת ה'. הקב"ה נתן לנו גוף מדהים, שהוא הממלכה של הנשמה שלנו. ככל שנהיה קשובים לו כך ניצור היכל ראוי לנשמה, על מנת שתוכל לקיים את שליחותה בעולם הזה".

"גוף בריא אנחנו צריכים! היא מצטטת את הרב קוק בהתרגשות, מתוך חיבור עמוק לתורתו. "התעסקנו הרבה בנפשיות ושכחנו את קדושת הגוף, זנחנו את הבריאות והגבורה הגופנית, שכחנו שיש לנו בשר קודש, לא פחות ממה שיש לנו רוח הקודש...". אני ממש מאמינה במילים הללו", היא מוסיפה. "ובעניי לנשום, לשחות מים, לאכול נכון, לישון טוב ולעשות פעילות גופנית, הם כולם צעדים בדרך לתשובה שלמה".

החיים נקלים הם אם אף זכרין ונאמר אלא הריבקה שיש אליה. (הרי ויומי קלייבר)

במלון לאונארדו ירושלים

הבחיית יהונתן ויסכה שומר - יועצי זוגיות ומיניות מרכז כלים שלובים

דווקא אצלנו, אחרי ארוסת ורצא לפני העגים זה בדיוק מה שאנן צריכים.

להפגש מחדש

באופנה זוגית אמר

שש סדנאות • לימוד מעשי ותרגול חוויתי
תקשורת ואינטימיות זוגית • אין אינטרקציה בין הזוגות

4-5/9/2025 י"א - י"ב אלול

עלות הריטריט 1960 ש"ח כולל סדנאות, לינה וחצי פנסיון
אפשרות למימוש הטבת מילואים*

אנארכים נוספים אלטרנטיבית סאטו הולנד שילת הפקות 054-3977033

למה כל כך קשה להישאר בזוגיות הזו?

רגע לפני פרידה, טלי ואיציק מגלים שהכאב שלהם הוא בכלל לא אחד מהשני

בואו ננסה רגע לעשות תרגיל. תעצמו עיניים ודמיינו איך נראה הקשר שלכם בלי הדפוסים האלה.

בלי הצעקה שלך טלי שיראו אותך, ובלי הבריחה שלך איציק מהפחד לאכזב.

מה נשאר מהקשר? שאלתי.

הייתה דממה ארוכה.

"שקט", לחשה טלי.

"תקווה", הוסיף איציק.

טלי מחתה דמעה ואיציק התבונן בה כאילו הוא רואה אותה בפעם הראשונה.

"איציק הוא לא הגבר הלא נכון", אמרה טלי לפתע, מופתעת מהמילים שיצאו ממנה.

"זו הילדה הפצועה שבתוכי שבחרה גבר שיש לו יכולת לגעת בלב הפצע שלה, בתקווה לא מודעת שהוא זה שיצליח לרפא אותי", המשיכה.

"זה משפט של מישהי שלא רוצה רק לשרוד אלא להתחיל להחלים", אמרתי וחייכתי.

"אז מה נעשה?" איציק שלח לטלי יד. "בכל פעם שהכאב עולה, עצרו רגע ותשאלו את עצמכם:

- מה אני באמת פוגש/ת עכשיו?
- מה זה הכאב שעולה? איזה ריפוי מבקש הכאב הזה של הילד שבי.
- כאב, כדי לעבור ריפוי, צריך נראות ומקום...

אם תצליחו להישאר נוכחים ברגע הזה, אז תגלו שאתם סוף סוף באמת נפגשים."

כל הפרטים שונו למען שמירת הפרטיות

"פחד שהפעם היא באמת תעזוב אותי", ענה איציק.

"עדיף שנפסיק את הסבל הזה אחד מהשנייה, אולי כדאי פשוט להיפרד", אמרה טלי.

"טלי, את לא באמת רוצה להיפרד מאיציק, אלא את רוצה להיפרד מהתחושה שאת לא חשובה.

ואתה איציק, אתה רק רוצה להפסיק להיות הילד החרד הזה, שכל הזמן מרגיש שהוא צריך לרצות ולקבל אישורים על מנת שלא יעזבו אותו".

"אני מרגיש שאני חוזר כל החיים על אותה הטעות. שוב ושוב מנסה להוכיח שאני ראוי", אמר איציק והשפיל את מבטו.

"והיא?" שאלתי והבטתי לעבר טלי. "היא לא מאמינה בי, אבל אני מבין שזה בגלל שאני לא מאמין בעצמי", ענה איציק.

"אז מה עושים? איך ממשיכים?" "ככה אי אפשר להמשיך, שניכם צודקים.

אבל חשוב להבין, את לא נשברת מאיציק אלא מהמאבק שלך להיראות.

ואתה איציק, אתה לא קורס מטלי אלא מהכישלון הפנימי שאתה סוחב ממך.

"אני לא יכולה יותר", פתחה טלי בקול רועד בין ייאוש לכעס, "כל פעם שאני מבקשת משהו ומדגישה עד כמה זה חשוב לי, איציק שוכח.

אני מרגישה שתמיד אני זו שמחזיקה את הקשר הזה, מזכירה, דוחפת, מטפלת - עד שאני כבר לא יכולה יותר ופשוט נשברת".

"ומה אז?" שאלתי.

"ואז הוא פשוט נעלם, כאילו הוא לא ראה בכלל שנשברתי", ענתה.

איציק שתק, עיניו התחמקו וניתן היה להרגיש את עוצמת ההאשמה שהוא הרגיש.

"אני לא נעלם, אני פשוט לא יודע איך להישאר, וגם אני מרגיש שאני לא יכול יותר...", ענה איציק.

"כשאמרת שאת לא יכולה יותר, את יכולה לדייק ולהסביר ממה את לא יכולה יותר?" פניתי לטלי.

טלי נאנחה אנחה עמוקה, כבר התעייפה מכל החזרתיות וההסברים סביב הנושא.

"אני לא יכולה עוד להמשיך להיות כזאת בלתי נראית, שמאז שהתחננו אני רק צריכה כל הזמן להזכיר לעצמי שאני קיימת", ענתה עם פרץ דמעות בעיניה.

"ומה איתך? ממה אתה לא יכול יותר?" שאלתי את איציק.

"מהכישלון", ענה בקול חנוק.

"ברגע שאני רואה בעיניים של טלי ששוב פעם אכזבתי אותה והיא כבר לא מאמינה בי יותר, אני מרגיש שאני לא יכול להתמודד עם הפחד הזה", ענה.

"פחד ממה?" שאלתי.

**עולים
להר הזיתים**
כמיטב המסורת של 'קרון אביה'

90 שנה לעלייתו למרומים של מרן הראי"ה קוק זצ"ל

כשהנשמה מצאירה

**שבת של אמונה
מול מקום המקדש**

עם הרב יוסף שלמה ורחל ויצן
הוריו של ניבון ישראל
ישראל עמיחי הכהן ויצן הי"ד

עם מוטי ועל וידר
הוריו של ניבון ישראל
אלישיב איתן וידר הי"ד

**יום שישי - סידורים | שיחות | ארוחת צהריים קלה | תפילות בסגנון קרליבך | עונג שבת
שבת - תפילות חגיגיות | פאנל עם רבנים, לוחמים, פצועי צה"ל ומשפחות שכולות
ומשפחות חטופים | שיחות | סעודות ניד המלך מוצ"ש - הבדלה מוזיקאלית**

הרב אברהם זרביב
דיין בבית הדין הרבני בת"א
לוחם בסיירת גבעתי

הרב יוסף ש. ויצן
רב היישוב פסגות
אביו של סמ"ר עמיחי ויצן הי"ד,
חבר כיתה הכוננות בכרם שלום

הרב יהושע שפירא
ראש ישיבת ההסדר רמת גן

ישראל כרונ
הזמר החסידי, שיביא סיפורים
בלעדיים מחצרות האדמו"רים

אלידע בר שאול
חוקק, מורה דרך
ואיש ידיעת הארץ

ריצה אור
אימו של אבינתן אור הי"ו
שחוסף בעזה

**אירוח שישי-שבת חוויתי
פרשת
כי תבוא**

**י"ט-כ'
אלול**

**תשפ"ה
(12-13 לספט')**

**במלון
שבע הקשתות
על הר הזיתים
מול מקום המקדש**

בהקשר: פרסומי ישראלי

* התכנית נתונה לשוניקים מ.ל.ח. האירוע מאובחן ע"י כוחות הביטחון | הסוברים כפופים למוג האוויר | התמונה סאתר דובר צה"ל

לע"נ אביה יהושע ז"ל גולדברג

חגיגות: חגיגות יקומו

הסעות בהרשמה מראש | מס' חדרים מוגבל | פנסיון מלא | עבודה עברית - צוות שומר שבת

להזמנות: ריבקי - 050-9287878 | rivkisb@gmail.com

אלול

תקלונט אותי!

אם לנרצח האומלל אין גואלידם פוטנציאליים, למה הרוצח צריך להיתקע בעיר המקלט? < ברוך הבא לעיר הלוויים, כאן עובדים את ה' בשמחה > אם לא שמת לב, במשך השנה שפכת את דמה של נשמתך. כנס כבר לאלול!

חז"ל מסבירים כי החיוב של ההורג גלות הוא דווקא כשהניח בכיסו אבן, שכח ממנה ובהימצאו בחברת בני אדם נשמטה האבן מכיסו והרגה מישוהו. **במקרה כזה יש בשגתו שמץ של אשמה ואחריות, ולכן הוא גולה.** כלומר, בגלות לעיר מקלט יש מוטיב ברור של כפרה. כי אמנם הלה הרג בשגגה, אבל אי אפשר לנקות אותו לחלוטין מכל אשמה. ובמה כפרתו? כיצד דרך תשובתו? להיות בעיר מקלט ולהימצא במחיצתם של הלוויים, שעיר המקלט הייתה מעריהם. שמם של הלוויים רומז להיותם נלווים על ה' וחוסים תמיד בצילו. שבט לוי לא קיבל חלק ונחלה בארץ, כאשר הקב"ה מנמק זאת במילים המדהימות: "אני חלקך ונחלתך"! שבט זה, אומר הרמב"ם, "הובדל לעבוד את ה' לשרתו ולהורות דרכיו הישרים ומשפטיו הצדיקים", והם "חיל השם". כשקיבלו בני שבט לוי תרומות ומעשרות - היה זה "משולחן גבוה" של הקב"ה, וכך גם לגבי ערי המקלט שניתנו להם. כלומר, גם חייהם הפיזיים והיומיומיים היו קשורים בקב"ה, והם היו כביכול סמוכים על שולחנו.

ניתן לשער, לפיכך, כי למגורים לצד ובתוך בני לוי - "חיל השם", נודעה השפעה רבה על הגולה. החיים באטמוספירה שכולה טובלת וספוגה תורה וקדושה, גרמו לו להטיב את דרכיו ולתקן את מה שחטא ועיוות. וכשעשה

תיבות קצת פחות מוכר לשם החודש, אשר לשמו התכנסנו, הוא זה שלימד האר"י הקדוש: "אנה לידו ושמתי לך (מקום)".

קצת רקע: בפרשתנו מצווה התורה על הכנת ערי מקלט אליהן בורח הרוצח בשגגה מפני גואל הדם. היתר זה קיים רק כאשר הרוצח נמצא מחוץ לעיר מקלט, ועם כניסת הרוצח בשערי עיר המקלט נאסר על גואל הדם להורגו.

בתוך פרשת ערי מקלט כותבת התורה: "ואשר לא צדה", כלומר **אם האיש לא ארב לרעהו כדי להורגו ככוונה תחילה, "והאלוקים אנה לידו - ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה", מילים אליהן רומז חודש אלול.**

מה שצריך להבין הוא, כמובן - מה מחבר בין ערי המקלט עבור הרוצח בשגגה לחודש אלול?

אבל לפני כן, אולי נקדים ונשאל: **מהי בעצם תכליתן של ערי המקלט?**

אם כאמור, רק להציל ולמלט את הרוצח בשגגה מיד גואל הדם המבקש להורגו - הרי שבמקרה שאין לנרצח גואל דם (בהיותו ערירי, למשל) יכול היה הרוצח לוותר על המנוסה לעיר מקלט ולהישאר בכיתו ובמקומו. למרות זאת, הדין מחייב אותו לשהות בעיר מקלט גם במצב זה. חייבים אפוא לומר, שיש בשחיית הרוצח בעיר מקלט מעבר להגנה גרידא מפני המבקשים את נפשו.

לחיים לחיים! אחי ורעי, ודאי אתם מכירים את העובדה שאצל אנשים רבים המילה 'אלול' מעוררת תחושת אי-נוחות... בכל שנה כשחודש אלול מתקרב, פושטת בליבם מועקה וכבדות, אפילו מלנכוליה. **אלול עבורם משמעו - הלקאה עצמית על הכשלים והמעידות של השנה שחלפה, והוא גם אות לכך ששעון החול עומד לאזול והנה יום הדין והפירעון ממשמש ובא...**

הרגש הזה מעיק מאוד, מטבע הדברים, ובהתחשב בכך שהוא מגיע רגע לאחר חודשי הקיץ והחופש הגדול, הרי שהמועקה אף מתחדדת. לא נדיר לשמוע בתקופה זו של השנה אנשים המשתפים שמשאלת ליבם היא להיות כבר 'אחרי זה', לנחות איפשהו בימים שבין כיפור לסוכות... אין להם די כוחות נפש להתמודד שוב עם ימים הרי-גורל אלו של אלול והימים הנוראים.

האם כך נכון לחוות את הימים האלה ומשמעותם? זו הייתה כוונת המשורר? האם זהו אלול על פי תורה? - חודש של מועקה ורכדוך, או שיש דרך להגיע לחודש מואר, שמת, מרומם ומעצים.

ראשי תיבות שונים הובאו בספרים הקדושים לשם החודש - 'אלול', כאשר בין המפורסמים שבהם "אני לדודי ודודי לי"; "איש לרעהו ומתנות לאבינונים" ועוד. ראשי

עלינו לאמץ את דרך התשובה שהושגה בשהייה במחיצת הלוויים בערי המקלט - תשובה מתוך שמחה. במקום להגדיל ולהעצים את מה שלא היה בסדר, נעלה על נס את הטוב שעשינו ונוסיף בו. בסוף כל יום, שבוע או שנה, נחשוב כיצד הוספנו טוב בעולם וכיצד נוכל להגביר זאת להבא. כך נחזק את הטוב, נתרומם בעצמנו, ובדרך ממילא גם נתקן את שקלקלנו. סור מרע - על ידי שתעשה טוב! לחיים, לחיים ולברכה! אלול שזוה, הוא לא 'אלול דיכאון' שרק רוצים לשרוד ולעבור, אלא אלול מואר של הזדמנות לחזק את הקשר שלנו לקב"ה ולרומם אותו לפסגות חדשות.

תשובה ולנקות את עצמו מהרפש שדבק בו, מורים לו: עשה תשובה כתשובת הגולה לעיר מקלט! דע לך ש'אלול' ראשי תיבות "אנה לידו ושמתי לך". כמו שעיר המקלט הייתה חממה רוחנית בה התחמם החוטא באורם של הלוויים ונדבק באש אהבתם לקב"ה, כך גם אתה. אל תשוב מתוך חוסר ברירה ומאימת הדין בלבד, אלא בעיקר מתוך רגש אהבה לקב"ה ולתורתו הקדושה. ומהי העיר מקלט? הרוחנית עבורך? כבר לימדונו חז"ל - "דברי תורה קולטים".

בראשי התיבות שלימד האר"י הוא מעניק לנו מבט נכון על אופי עבודת החדוש. תשובה כן, עצבות ממש לא. במקום להצליף בעצמנו מילים כדורבנות ולעשות 'זום אין' על כל הנפילות שלנו,

הרוצח חשבון נפש ושב בתשובה, לא הייתה זו תשובה מתוך כוונה, אילוף ופחד, אלא מתוך רצון להיות גם הוא, כמו הלוויים, עם ה' - יחד! הלוויים לא רק המריצו אותו בדרך חייהם לעשות תשובה, אלא גם לימדו אותו לעשות זאת מתוך שמחה ואהבה רבה. הלוויים "שכל עבודתם היא בשיר ובדבקות", כפי שכותב השם משמואל, מסוכטשוב, לא גרסו קרבת ה' מתוך יראת העונש בלבד, אלא תשובה מתוך רצון וחפץ הלב להידיבק במי ששוגים באהבתו. הם לא החזיקו בשיטה שעל היהודי לייסר ולהלקות את עצמו על פשעיו כדרך חיים, אלא בגישה מוארת שבה היהודי פשוט מגלה מחדש את חפצו ב"קרבת אלוקים".

כך פירש הבעש"ט הקדוש את הוראת דוד המלך: "סור מרע ועשה טוב", ואמר: על היהודי המבקש לשוב אל ה' - לסור מהרע שעשה ולהניח לו בצד, ותמורת זאת להתמקד ב"עשה טוב" - עשייה חיובית. במקום לנבור ברע - להביט קדימה ולהרבות טוב וקדושה. עד מהרה יגלה כי בדרך פלא הרע שהיה בו - איננו. בבחינת "מעט אור דוחה הרבה חושך". משל בעל מסר דומה מספר על נער שהשקיע רבות בטיפוח גינתו וברבות הזמן הצמיח גינה לתפארת. דא עקא, לצד פרחי נוי וצמחים מרשימים ויפים, הופיעו פה ושם גם עשבים שוטים שצמחו פרא ואיימו להפריע לגדילתם של האחרים. "סבא", שאל הנער את סבו, "מי לדעתך יגבר על מי - פרחי התרבות הנאים יגברו על השוטים, או שמא חלילה על העליונה תהיה דווקא ידם של האחרונים?" השיב הסבא: "מי שתשקה יותר - ינצח". והנמשל מובן...

לאור זאת מתבהר לנו מחבר בין אלול ועיר מקלט, כך שלפי האר"י השם 'אלול' הוא ראשי התיבות - "אנה לידו ושמתי לך":

כשיהודי חוטא ועובר על מצוות קונו, הרי שמבלי כוונת זדון הוא פוגע בנפשו האלוהית ובזעיר אנפין הוא נחשב כ"רוצח בשגגה". וכשמגיע חודש אלול והוא רוצה לעשות

בית מדרש לתנ"ך
עז לישראל
ע"ש עזר זולדן הי"ד

חדש מסלול ייחודי להכשרת מחנכות! עיסוק באתגרי החינוך בדורנו

מדרשת עז לישראל בירושלים

ללמוד תנ"ך בשביל הנשמה | בשביל התואר בית מדרש שהוא בית לימוד תנ"ך עמוק ומחיה באוירה חמה במדרשה תכנית ייחודית בהוראת תנ"ך הכוללת היכרות עם כל ספרי התנ"ך

לימודי התנ"ך מתקיימים בימי רביעי במדרשה בירושלים יום לימודים נוסף (לפי בחירת החוג) במכללת הרצוג בגוש עציון (בשילוב למידה מרחוק)

רשימת החוגים הניתנים לשילוב עם לימודי המדרשה: חינוך מיוחד | לשון עברית | אנגלית | ספרות מדעי הטבע | מתמטיקה | אזרחות | תושב"ע | מדעי המחשב | היסטוריה | לימודי א"י | תקשורת | מחשבת ישראל

אפשרות להרחבת הסמכה ללא תשלום

תמר: 0559734483 | **לפרטים וקביעת ראיונות**
רעות לרר ראש המדרשה: 0508751947 | ozleisrael.co.il

מלגות ייחודיות לבנות המדרשה

? אני רוצה לעשות לעצמי תוכנית עבודה לחודש אלול, במה להתמקד?

לעיתים מתכננים תוכניות כבדות מרוב רצון לשלמות, ועל זה אמרו רבותינו: "אחד המרבה ואחד הממעיט, ובלבד שיכוון לכו לשמיים". עיקר התוכנית צריכה להיבנות על עניינים שיגרמו לנו להתקדם עוד ועוד בעבודת השם, ולא שיכבידו עד שנחכה בקוצר רוח לכך שנוכל "להיפטר" כבר מהתעלותנו. אדם צריך למדוד כוחותיו ביושר ולראות מה מעורר אותו ומה גורם לו לפרוץ ולרצות עוד. שמעתי בשם הרב שלמה זלמן אוירבך זצ"ל, שפעם שאל אותו יהודי מה עליו לתקן, והוא ענה שיכוון יותר בכרכות. כי על ידי הברכות האדם מתקשר בתודה ובכיסופים לה' יתברך, ואור מתוק של השגחה ה' מסוכב אותו כל יומו וממילא מעורר אותו לעבוד את ה' באהבה ובחפץ פנימי.

? האם כדאי לקחת את החיים יותר ברצינות?

המילה "רצינות" ניתנת לפרשנויות שונות. יש המפרשים "לקחת ברצינות" כוויתור על הצדדים הנמוכים, ההפקרות והכניעה ליצר הרע. זוהי ודאי מעלה גדולה - לא להשתעבד עוד לרע, אלא לחזור ולתקן ולקבל ללכת בדרך ה'. אך עלול להיות עוד מובן, והוא השבתת שמחת החיים והטבעיות של הקדושה על ידי הכנסתן למסגרות "רציניות" שיש בהן הצרת אור הנשמה ועצב, ולעיתים גם גאוה ועיסוק בחיצוניות. רצינות מהסוג הזה אינה רצויה. וכך אמר דוד המלך, שדווקא כשהוא רוקד לפני ארון ה', ואפילו לצד אנשים נקלים, הוא באמת נכבד. אחרי הימים הנוראים שבהם אנו לוקחים הכול ברצינות כמובן הראשון, אנו נמנעים מחסרונות הרצינות בימי השמחה של סוכות ושמחת תורה.

? האם זה נכון שבימות המשיח לא יהיו צרות ומלחמות וכל אחד יוכל רק להתפתח ולהתעלות?

ימות המשיח הם תקופה ארוכה, קומה על גבי קומה. הרמב"ם אומר שאכן יבואו ימים שלא תהיה קנאה ושנאה ותחרות, והזהב יהיה כעפר, וכל בני האדם יהיו פנויים רק לעסוק בדעת ה' - "מלאה הארץ דעה את ה', כמים לים מכסים". אלא שהרמב"ם מבאר שהמשיח קודם עושה מלחמות ומקבץ נדחי ישראל ובונה את בית הבחירה. כלומר שיש שלבים קודמים לימות המשיח, שהם חלק מהתהליך המכין לקראת הקומה העליונה שהטוב יתגלה בה - "ולא ישא גוי אל גוי חרב", "וגר זאב עם כבש". אנו נמצאים בזמן שכבר זכינו למעלות עליונות אך אנחנו עדיין עסוקים בהכנה, שעל ידה יבואו בעזרת השם בקרוב הימים הגדולים שבהם תכלה הרשעה מן העולם, ונעסוק רק בעלייה של התקרבות עוד ועוד לה' יתברך.

ת.ד. 52589 רמת גן < העלון טעון גניזה • karovel.co.il
לתגובות ויצירת קשר qarov.elecha@gmail.com קרוב אליך • לפרסום: 052-4061065

קרוב אליך

עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

את מוכנה לשינוי?
את כבר יודעת שהגיע הזמן לעשות שינוי בחיים שלך לחשב מסלול מחדש
הצעד הבא שלך הוא לימודי אחיות!
הרשמי עכשיו למסלול הסבת אקדמאיות לאחיות
בבי"ס לאחיות ע"ש טסלר בבי"ח לניאדו

השמה מיידית בעבודה למתאימות
מלגות למתאימות